XXX. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. MÁRCIUS 14.

Ludas Matyi

– Papa, akkor most elmegyünk az Ecserire, és neked is veszünk egy ruhát…

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Saját, koca-közgazdászi kategorizálásom szerint a hiánycikkeknek két fajtája van, úgymint a „hátistenem-hiánycikk” és a „mértcukkolnak-hiánycikk.”

Hát, istenem, hiánycikk ugyebár az ananászbefőtt, a spanyol kagyló, a Wilkinson borotvahab, hogy tovább ne soroljam, de ezt meg tudjuk magyarázni magunknak. Rónáink nem érlelnek ananászt, szőke Tiszánk nem nevel kagylókat, ezeket külföldről hozatjuk, valutáért, vagy kapunk vagy nem, vagy van rá pénzünk, vagy nincs.

Ellenben: miért hiánycikk például a habszifonpatron? Hiszen az hazai gyártmány! A hivatalos magyarázat az, hogy kicsi a kapacitásunk a gyártására. Akkor miért gyártottunk annyit a habszifonból és miért reklámoztuk éveken át? Nem gondoltuk volna, hogy foganatja lesz a reklámnak, az emberek megveszik, megszeretik a habszifont, s keresni fogják hozzá a patront is?

Vagy egy másik példa: piacra dobtak egy olcsó, viszonylag kellemes arcvizet, „Teenager” néven. Mire megszokták a használatát, addigra eltűnt. Miért? Hova?

Megint másik példa. Külhonban divatba jött a színes férfi fehérnemű. (Közbevetőleg: ez nem csak kereskedelmi, de nyelvi gond is. Egy alsónadrág akkor is fehérnemű-e, ha történetesen kék, piros, vagy sárga? Vagy akkor már színesnemű?!) A mi iparunk is elkezdte gyártani, mutatóban megjelentek a boltokban is, aztán nagyon gyorsan eltűntek. Azt is megtudtam, hova. Külföldre szállítjuk, s olyan nagy az igény, hogy hazai piacra nem marad belőle. Honi szükségleteinkre majd akkor gyártanak belőle, amikor külföldön már senkinek sem kell. És még az ipar lesz megsértődve, ha akkor majd már nekünk sem fog kelleni.

2

Nagykanizsán a város szülöttéről, Hevesi Sándorról, a neves színházi rendezőről, a Nemzeti Színház egykori igazgatójáról nevezték el a művelődési házat. A ház postájában érdekes levélre bukkantak a minap. Így volt címezve:

Művelődési Központ
Hevesi Sándor et.
Nagykanizsa

Ami még cifrábbá teszi az ügyet: a levél feladója a kaposvári Csiky Gergely Színház.

A borítékban az alábbi meghívó volt:

CSIKY GERGEY SZÍNHÁZ Jobb.1.sor 3.
Kaposvár — Somogy megye

A Csiky Gergely Színház igazgatósága meghívja
Hevesi Sándor elvtársat
Shakespeare: "Ahogy tetszik"c.vigjáték
1974.január 22.-i bemutató előadásra.

Elvtársi üdvözlettel:
Csiky Gergely Színház igazgatósága

Hevesi Sándor elvtárs ez úton fejezi ki mélységes sajnálkozását, de halaszthatatlan teendői miatt a bemutatón nem tudott részt venni: 1939 óta ugyanis halaszthatatlanul halott.

Ejnye, kedves Csiky Gergely elvtárs, Ön ezt még nem hallotta?

(r)

DAMA HARISNYANADRAG

— Az egyes méret a törpék, a kettes az óriások országának az exportjából maradt vissza!...

MÉG EGYSZER A TAKARÍTÁSRÓL

A Ludasban nemrég megjelent: „Levélváltás a takarításról” című cikk.

A benne foglaltakkal nem akarok vitába szállni, csak megjegyzem, hogy a téesz-takarítóbrigád nem partvissal dolgozik, hanem a takarítás azt jelenti, hogy az egész állatállomány részére takarmányt, abrakot, alomszalmát hordanak.

Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy hajnali 3—4 órakor már indulnak, még akkor is, ha hordja a szél a havat, vagy esik az eső, mert az állatok akkor is enni akarnak.

Csapó Sándor
Kajászó

A szerkesztő megjegyzése:
A cikk nem a takarítást kifogásolta, hanem azt kívánta szatirikusan szóvátenni, hogy magasabb felkészültséggel bíró szakmunkások (szerszámkészítők) elmennek takarítani.

DIÁKGONDOK

Budapesti műszaki főiskolás diák vagyok. Fő tantárgyaink mind rajzos tárgyak és a rajzok elkészítéséhez megfelelő rajzeszközökre van szükség. Ezzel kapcsolatban van néhány problémám:

1. Évek óta nem lehet kapni DIPA nevű rajzlapot, amely rendkívül előnyös tulajdonságokkal rendelkezett: felülete fényes, tussal remekül lehetett rá dolgozni, nem piszkolódott, jól viselte a radírozást, és úgy mellékesen nagyon halvány csontszínű árnyalata volt. (Szakközépiskolában még ezt használtam.) Helyette ma drágább, műszaki rajzlap névre hallgató itatósszerű valamit árusítanak, amely egy bonyolultabb szerkesztés után (vonalzó tologatás stb.) nem bírja a tust. Miért?

2. Pausz néven egy selyempapír vastagságú, a tust rosszul tűrő uzsonnapapírt vehet a diák és ilyenkor kissé nosztalgikusan eszembe jut a „régi szép idő”, amikor kapható volt egy „bőrpausz” nevű csoda. Ez a papír vastag volt, fényes és egy esetleges rossz vonalat pengével ki lehetett kaparni róla.

3. A magyar háromszögvonalzók nem derékszögűek, nem pontos rajtuk a centiméter beosztás. (Két vonalzó között 10 cm-en 4 milliméter eltérés volt!)

4. A legkisebb rajzhenger mérete 2 centivel rövidebb, mint az A 2 rajzlap kisebb mérete. Ezért kénytelenek vagyunk jóval nagyobbat venni és reggelenként a buszon ádáz küzdelemben, anyaoroszlánként megvédeni majdnem egyméteres hengerünket, melyet a felbőszült tömeg ki akar vetni a buszból. Ügyes, nem?

5. Nem lehet kapni félíves rajztáblát, csak 280 forint körül áron. Pedig valamikor 40 forintból megúszta ezt a diák. Most miért nem?

Tóth János
Bp. V., Szalay u. 4.

A CÍMZETT VÁLASZOL

„A JAVSZER mindent javít, ha a szerelőnek kedve van hozzá” címen megjelent cikkük nyomán a panaszt megvizsgáltam. A vétkes dolgozót fegyelmi úton azonnali hatállyal elbocsátottam, ám minthogy a meghallgatása során komoly ígéretet tett arra, hogy többet ilyen magatartást nem fog tanúsítani, fegyelmi elbocsátását egy évi próbaidőre felfüggesztettem. Hajós utcai részlegünk vezetőjét, ahonnan a dolgozókat irányítják, írásbeli figyelmeztetésben részesítettem a dolgozók ismételt kioktatásának elmulasztása és a telefonszolgálat udvariatlan magatartása miatt. A panaszosnál a szóban forgó munkálatokat még aznap elvégeztettem.

Békési Dezső
igazgató,
Fővárosi Javító-Szerelő Vállalat

„Sarkalatos kérdés” címmel megjelent cikkük nyomán Horváth Lajos Baja, Szabadság u. 44. szám alatti lakos panaszát kivizsgáltattam és megállapítottam, hogy a panaszosnak teljes egészében igaza van. Panasza orvoslására az intézkedést azonnal megtettem. A mulasztást elkövető üzemvezetőt felelősségre vontam.

Mizsák Bertalan
elnök,
Építő- és Szerelőipari Szövetkezet
Sárospatak

TÜRELEM LENCSÉT TEREM...

A múlt év nyarán vásároltam egy „Profil B 4” típusú diavetítőt. Néhány vetítés után, önhibámon kívül, a készülékben levő egyik gyűjtőlencse kettérepedt. Vittem javíttatni a Foto-Optika KSZ-hez, ahol közölték velem, hogy erre garancia nincs, egyébként is biztosan én törtem el a lencsét, vagy „nem rendeltetésszerűen használtam”. (Megjegyzem, hogy ötperces vetítés után történt a baj.) „Ami a gépben üveg, arra garancia nincs!” — mondták ismételten és határozottan. A gépben van egy optika (üvegből), két gyűjtőlencse (üvegből), egy izzó (üvegből) és a doboza (vasból). Garancia tehát csak a vasdobozra van?

Na mindegy, mondtam, fizetem, csak javítsák meg!

Augusztus eleje óta javítják! Kértem, hogy adjanak új készüléket — nem adnak. Kértem, adjanak egy kölcsön-készüléket, míg alkatrészt kapnak — nem adnak. Ellenben türelmet kérnek. De meddig még?

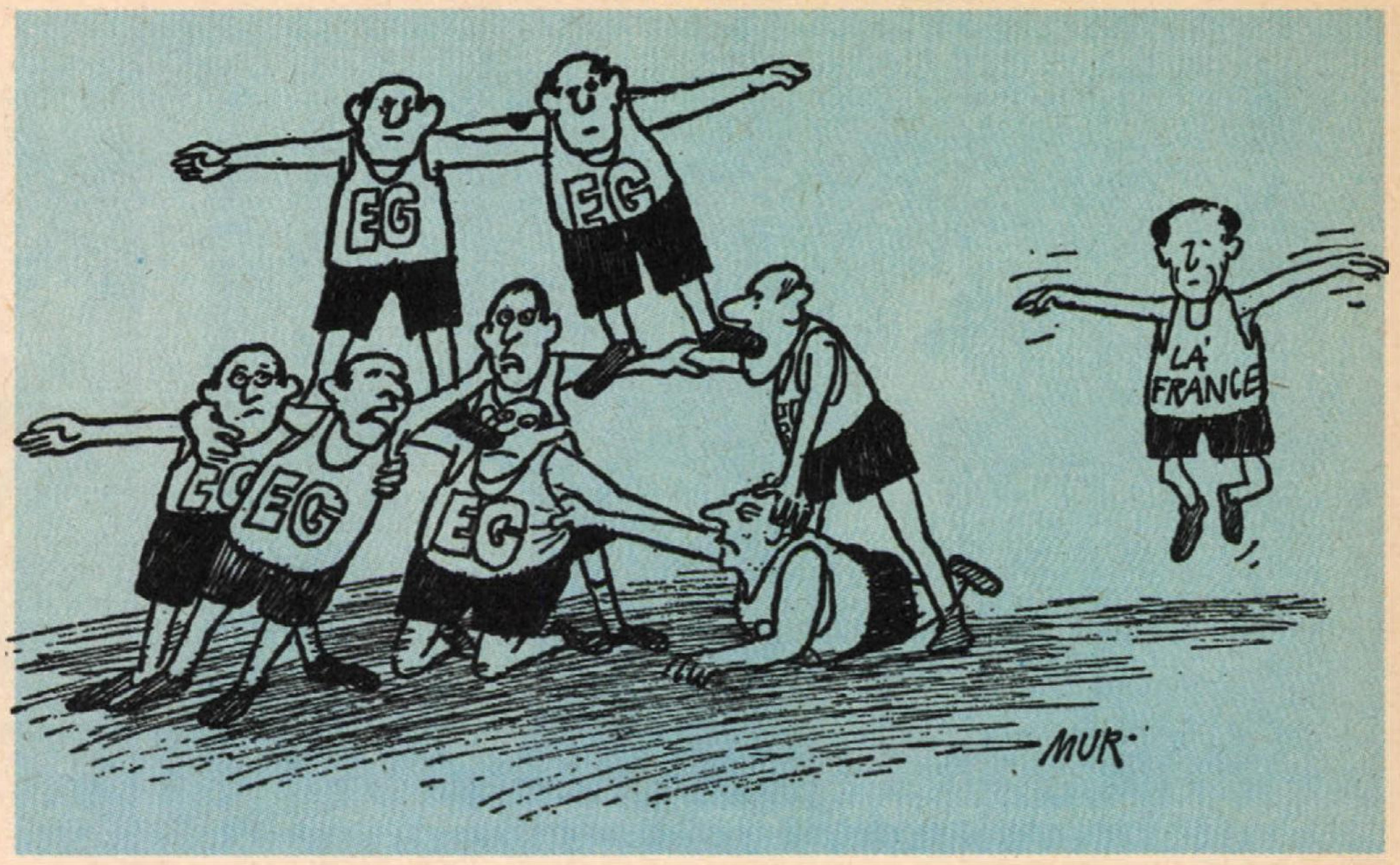
Székelyhidi Béla
Bp. XIV., Erzsébet királyné út 62/B.

ALKALMI ÜZLET

– Egy litert fizetek érte, viszont te fizeted az áldomást!

AZ EURÓPAI KÖZÖS PIAC TORNAMUTATVÁNYA

(Die Zeit, NSZK)

KONKURRENCIA

Mindennek a nagymama az oka. Pedig olyan szépen elmagyarázták neki, hogy Pistikét — hiába, ilyen világot élünk —, kétszer kell megkeresztelni, illetve egyszer keresztelni, egyszer meg szocialista névadóra vinni. Szóval, meg kell adni az istennek, ami az istené, a császárnak, ami a császáré.

— Újra császár van? — csapta össze a kezét a nagymama, aki az utolsó ötven évben már nem nagyon foglalkozott a politikával, és az idézett közmondás eredetéről sem volt tudomása.

A fia akkor türelmesen elmagyarázta, hogy ez csak amolyan szólásmondás, aztán még nagyobb türelemmel megmagyarázta, hogy mi az a szólásmondás, végül is a kettős keresztelő szükségességét azzal indokolta, hogy így két helyről kap ajándékot a kicsi. Ezt a nagymama azonnal megértette, mert a realitások iránt nyolcvan éves kora ellenére is fogékony maradt.

A keresztelőt és a névadót egy napon rendezték, jobb az ilyenen hamar túlesni. A keresztmama az egyik sógornő lett, aki felettébb vallásos és kitűnő anyagi körülmények között él. A nagymamát kioktatták, hogy a két keresztelőről, illetve névadóról nem kell beszélni. Viselkedjék úgy, mintha csak egy ceremónia lenne.

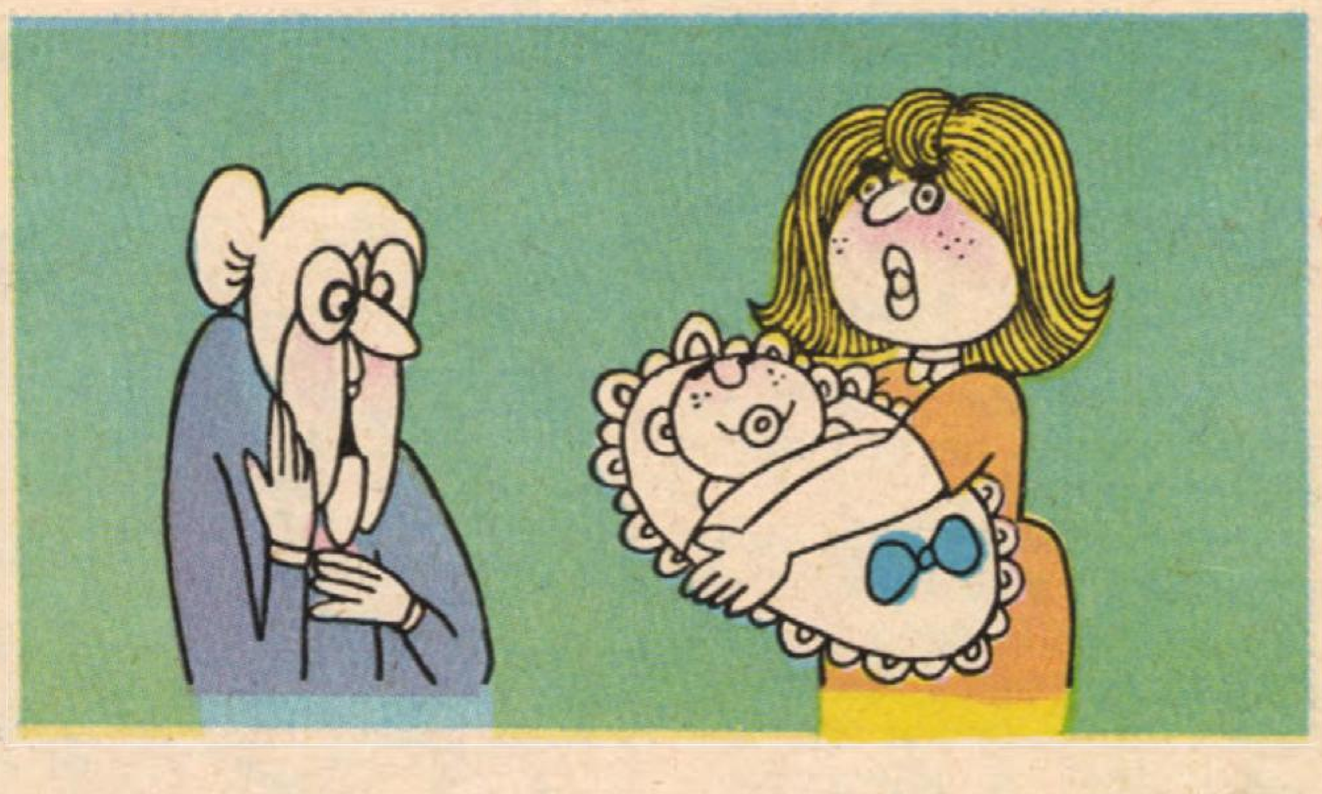
A nagymama mindent megígért — a keresztmamának.

— Tudja, lelkem, én megértem ezeket a mai fiatalokat. Fő ez a szociális névadás. Az egész keresztelő csak arra való, hogy azért is kapjon a gyerek egy kis ezt-azt...

Természetes, hogy ezek után a keresztmama azonnal visszalépett, összeszedte a csomagjait és elviharzott.

— Most honnét szerezzek egy másik keresztmamát? — toporzékolt Pistike mamája, és nem a legszebb jelzőkkel illette anyósát.

— Ne félj, kislányom, majd én keresztvíz alá tartom a kicsikét...

— Jobb lenne, ha a száját tartaná, kedves mama — javasolta Pistike anyukája.

Végül sikerült megbékíteni a keresztmama-jelöltet, akinek megígérték, hogy a szocialista névadót lemondják. Pistike kapott egy szép aranyláncot, a keresztelő kitűnően sikerült, bár a nagymama, aki a keresztvizet előzőleg megvizsgálta, kijelentette, hogy ilyen hideg vízhez nincs szokva a gyerek és isten házába is beszereltethetnék már a gázboylert.

Délután a vállalat kultúrtermében gyűltek össze a kollégák, hogy megünnepeljék az új állampolgárt és megajándékozzák az István névvel, valamint tömérdek játékkal és ruhácskával.

A szakszervezeti bizalmi beszéde alatt a nagymama többször felsírt. A gyerek aludt.

A beszéd végén — még alig ült el a taps — a nagymama cinkosan rákacsintott a fiára:

— Most rendehozom a délelőtti butaságomat — mondta biztatóan és odatipegett a szakszervezeti bizalmihoz: — Idefigyeljen az elvtárs... Ugye elvtársnak tetszik lenni?

— Az vagyok nénike, de miért fontos ez?

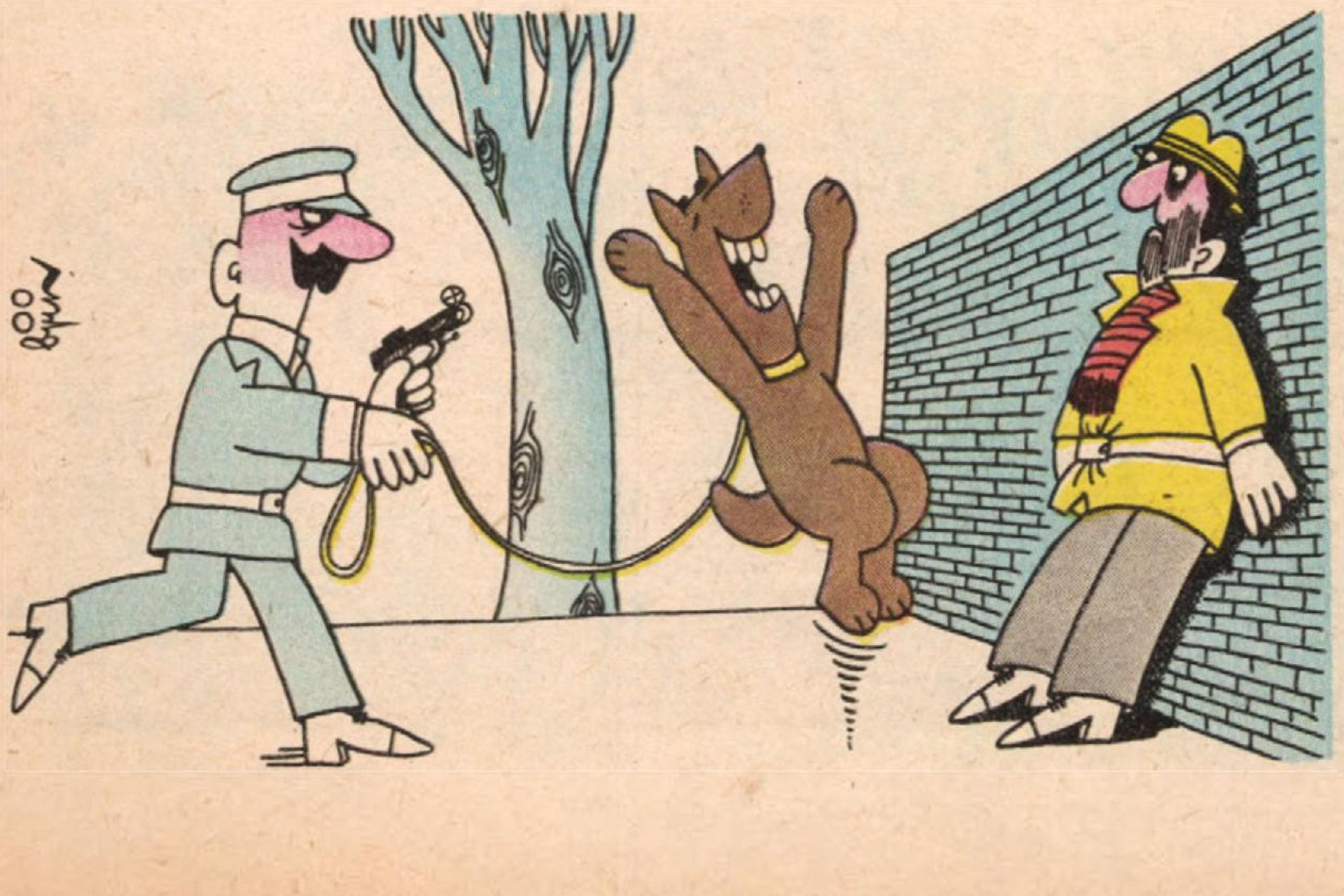
— A fiam mondta, hogy itt mindenki elvtárs, de én azt nem hiszem... Tessék mondani, az elvtárs nem volt pap azelőtt?

— Miért lettem volna pap? — kérdezte a szakszervezet derék kádere.

— Merthogy sokkal szebben tetszett beszélni, mint délelőtt a plébános. Az csak összecsapta a beszédét, de a magáéban szív volt, meg lélek. Nekem az is tetszett, hogy maguk nem locsolták le a szegény gyereket hideg vízzel... De ha egy tanácsot elfogadna tőlem: maguknak is muzsikálni kellene... Ha jól tudom, konkurrenciának hívják az ilyesmit... Szóval csak úgy tudnak konkurrenciát csinálni, ha muzsika is van, mert az a szép orgonaszó azért nagyon hiányzott...

Ősz Ferenc

SIKERÉLMÉNY

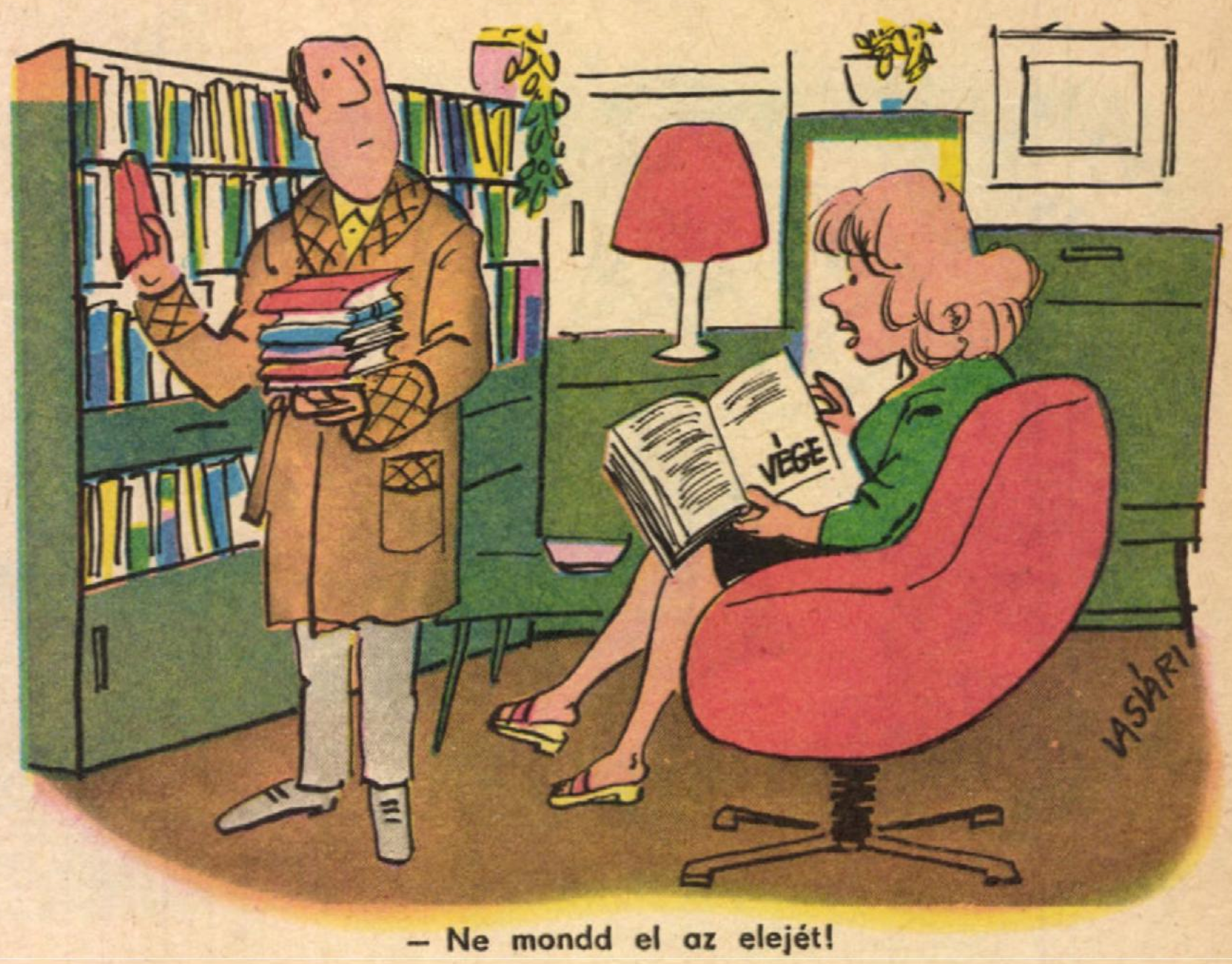
EMELIK A KUTATÓK FIZETÉSÉT

A NEMDOHÁNYZÓ

A NŐ ÉS A KRIMI

– Ne mondd el az elejét!

Levélváltás a hivatali telefonokról

Kedves Szerkesztő Úr!

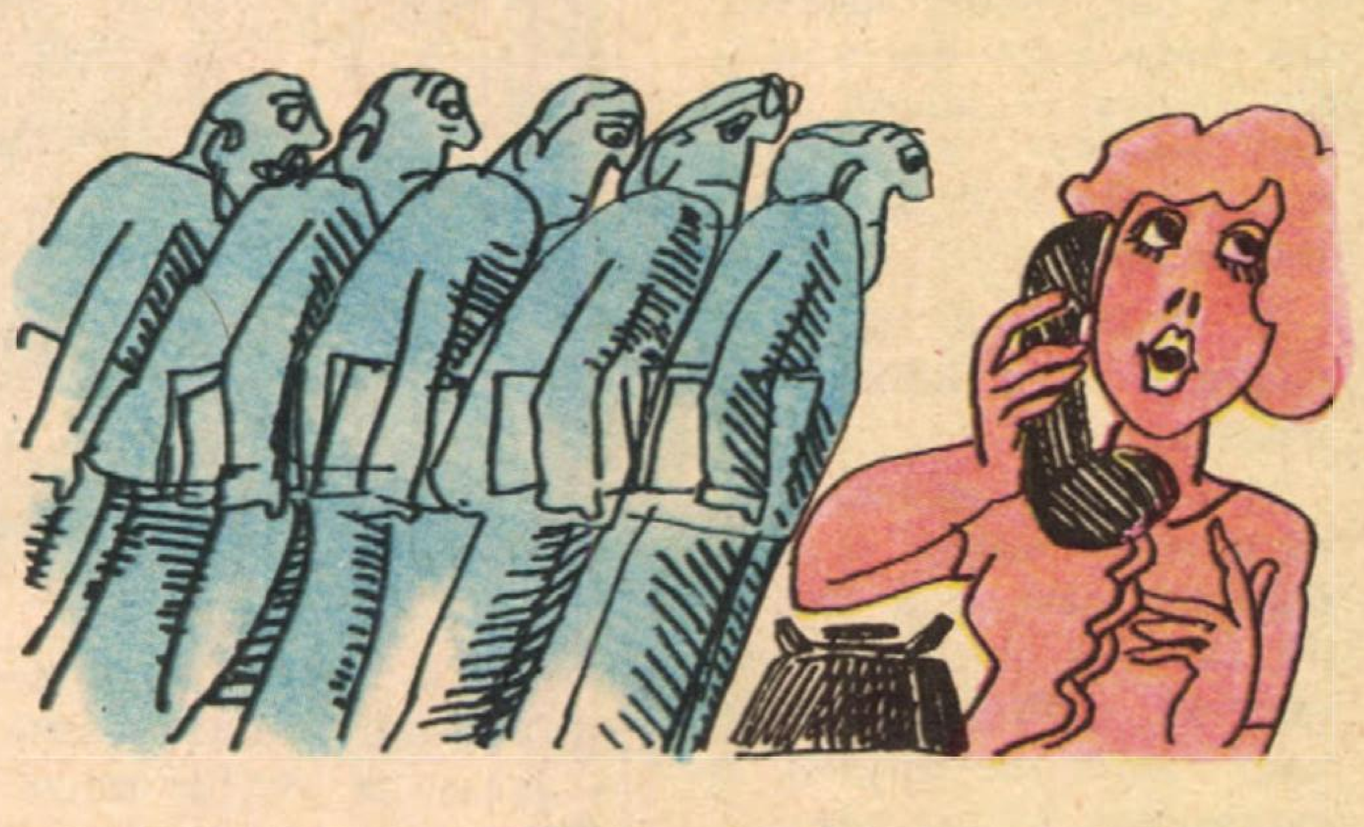
Csoportvezető vagyok egy nagyvállalatnál. A közelmúltban került hozzám egy adminisztrátor-gépírónő. Nagyon talpraesett, húszéves fiatal lány. A munkájára nem lehet panaszom, de a legsürgősebb teendők közepette is állandóan telefonálgat — magánügyekben. Legutóbb az összes kartársait túllicitálva, nyolcvan percig beszélt egyfolytában. Amikor szóvátettem, azzal mentegetődzött: meg kell őt értenem, szakított a vőlegényével és ehhez legalább ennyi idő kell. Mint elmondta, az én álláspontomat furcsának tartja, mert ahol korábban dolgozott, tizenkétszer is telefonált egy nap, de ha én ilyen szigorú vagyok, akkor ezentúl legfeljebb csak nyolcszor hívja fel a barátait és az ismerőseit. Nagyon csodálkozom, hogy négy éven át — amióta dolgozik — sehol sem figyelmeztették ezt a kezdő és fiatal kartársnőt arra, hogy hivatalos idő alatt ne tárgyalja a magánügyeit.

Kedves Olvasónk!

Nem egyedül az ön ifjú kartársnője telefonál magánügyben a munkahelyén ilyen szertelenül. Sokan telefonálnak, idősebbek is: nyolcszor vagy akár tizenhatszor is, nemcsak a nők, hanem a férfiak is. Találkozók megbeszélése, sakkpartik levezetése, filmek és színházi előadások értékelése, foci ügyek és más efféle dolgok megvitatása gyakran nagyobb időre köti le a telefonvonalat és a munkaidőt, mint a hivatalos ügyintézés.

Az ön beosztottja például nagy megértésről tett tanúbizonyságot, amikor hívásait nyolcra csökkentette. Próbaképpen számoljunk ezzel a kartársnője által vélt nyolcas számmal. Ha ő nyolcszor hívja a barátnőit, rokonait, ismerőseit, fodrászát, varrónőjét és másokat, feltehető, hogy azoknak mindegyike ugyanezért nyolcszor hívja a barátokat, barátnőket, a rokonokat, ismerősöket és többeket. Ha jól számolom, akkor ez — nyolcszor nyolc — összesen hatvannégy telefonhívás. Namármost: ha ez a hatvannégy kartárs és kartársnő ugyancsak nyolcszor felhívja az ő barátait és másokat, akkor már a nyolcszor hatvannégy telefonhívás ötszáztizenkét beszélgetést jelent.

Tegyük fel, hogy ez így tovább ismétlődik, akkor

számokban kifejezve 512x8, azaz 4096 partner lép be a vonalba. A következő hívásban már 4096x8, azaz: 32 768 kartárs és kartársnő vesz részt, ami a soron lévő újabb nyolc partnerrel 262 144 telefonbeszélgetésnek felel meg. Ha minden jól megy, ez a program egy fél nap alatt teljesíthető. (Érdemes lenne kiszámítani nyolcas alapon, hogy az ország összes hivatalaiban, intézményeiben és vállalatainál hány ilyen magántelefont bonyolítanak le. Csupán az érdekesség miatt folytatom még egyetlen példával: 262 144x8 annyi, mint 2 097 152 telefon.)

Csupán a riasztó számokat, és a vele járó munkaidőpocsékolást kívántam érzékeltetni. Lehet azonban, hogy a kartársak és a kartársnők nem nyolcszor, hanem csak négyszer veszik igénybe a hivatali telefont magánügyben. Nyilván ez a nálunk népszokássá vált jelenség az oka annak, hogy húszéves beosztottját pályafutásának négy esztendeje alatt sehol sem figyelmeztették arra, hogy az idő pénz, telefonáljon hazulról, munkafegyelem, etika stb. is van a világon. Érdemes eltűnődni azon, hogy ha a hivatalban, az intézménynél, a vállalatnál annyi idő jut a maszek telefonálásra, vagy akár csak a fele, mint amiről a fenti számok árulkodnak, akkor azon a munkahelyen legalább egy dolgozó felesleges. Van, ahol kettő, sőt több. Sajnos, nincs komputerem.

Egyelőre az a gyakorlat, hogy ahol a féktelen telefonálgatásokat szigorúbban ellenőrzik, a felesleges kartárs vagy kartársnő állást változtat és átvándorol egy másik hivatalhoz, intézményhez, vállalathoz — tovább telefonálni. Én mindenesetre nagyon helyeslem, hogy ön az állandó hivatali telefonálásra felfigyelt. Nagy dolog ez, kérem! Szerintem, aki napi nyolcról vagy négyről kettőre tudja csökkenteni beosztottjainak hivatali magánbeszélgetéseit — nem élt hiába.

Földes György

VAN EZ ÍGY

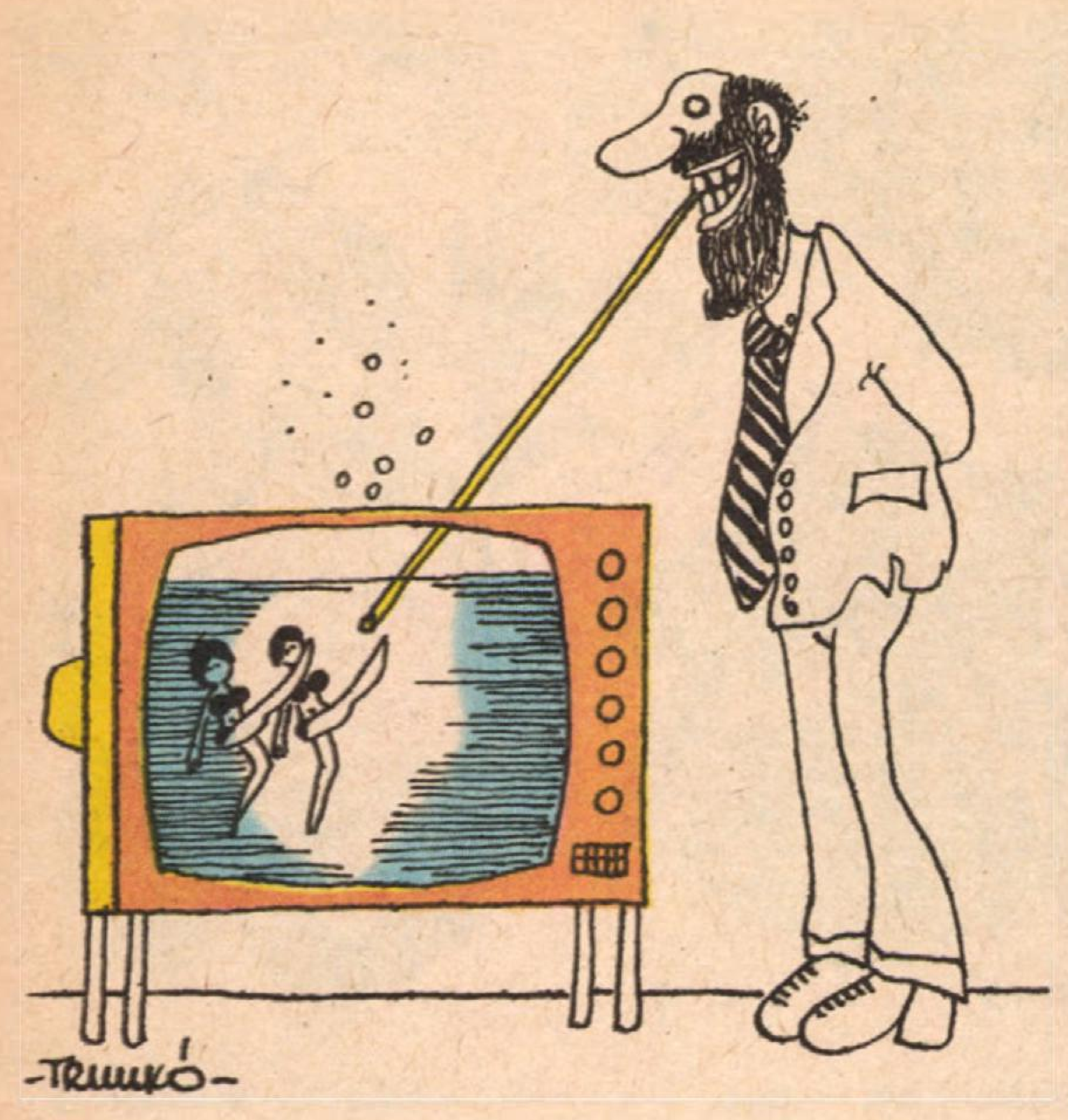

– Ez az egy könyved van?
– Hétszáz van, öregem! Ebbe írtam bele, hogy a többit kinek adtam kölcsön!

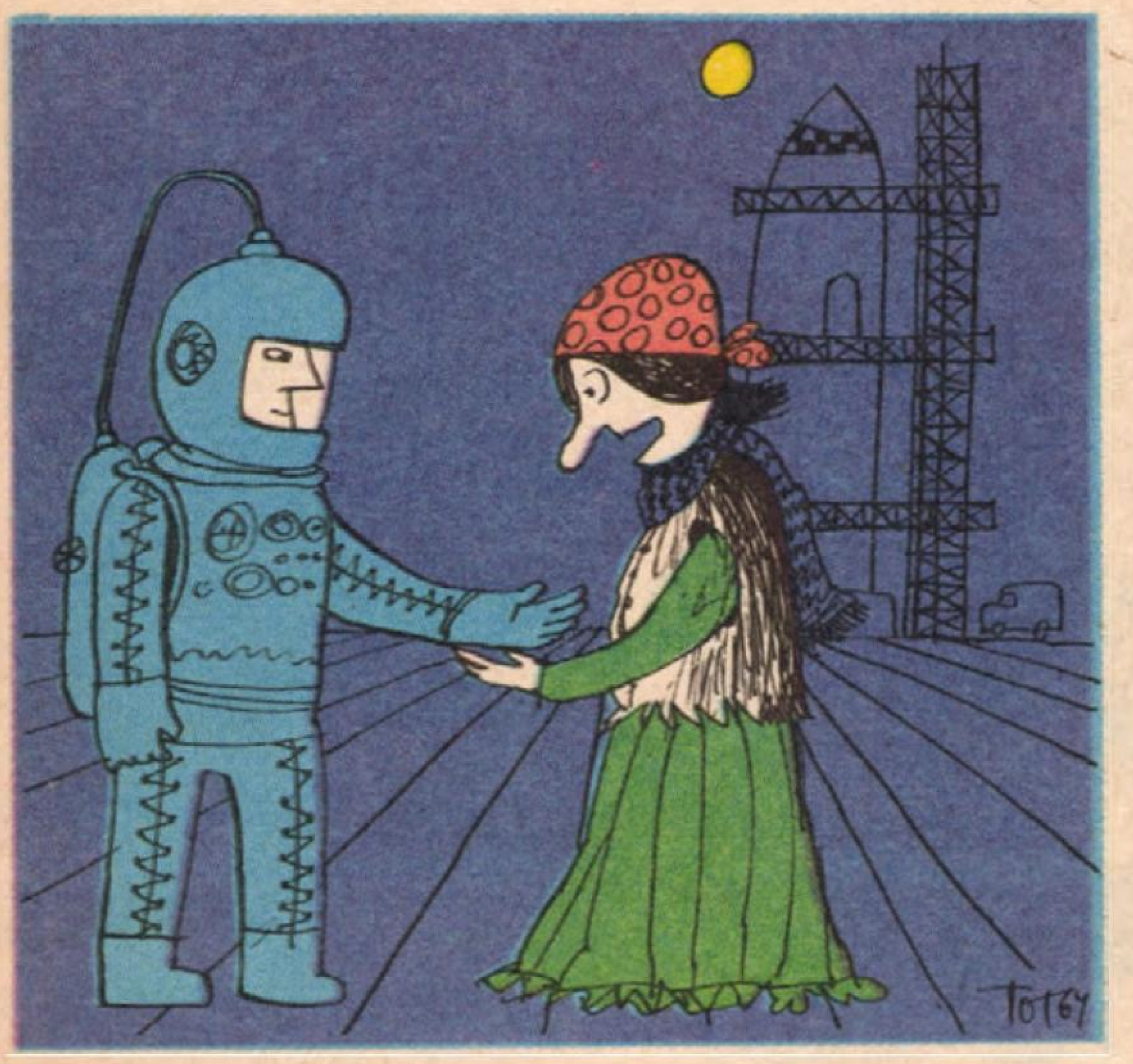
KÖRNYEZETVÉDELEM

LIMONÁDÉ

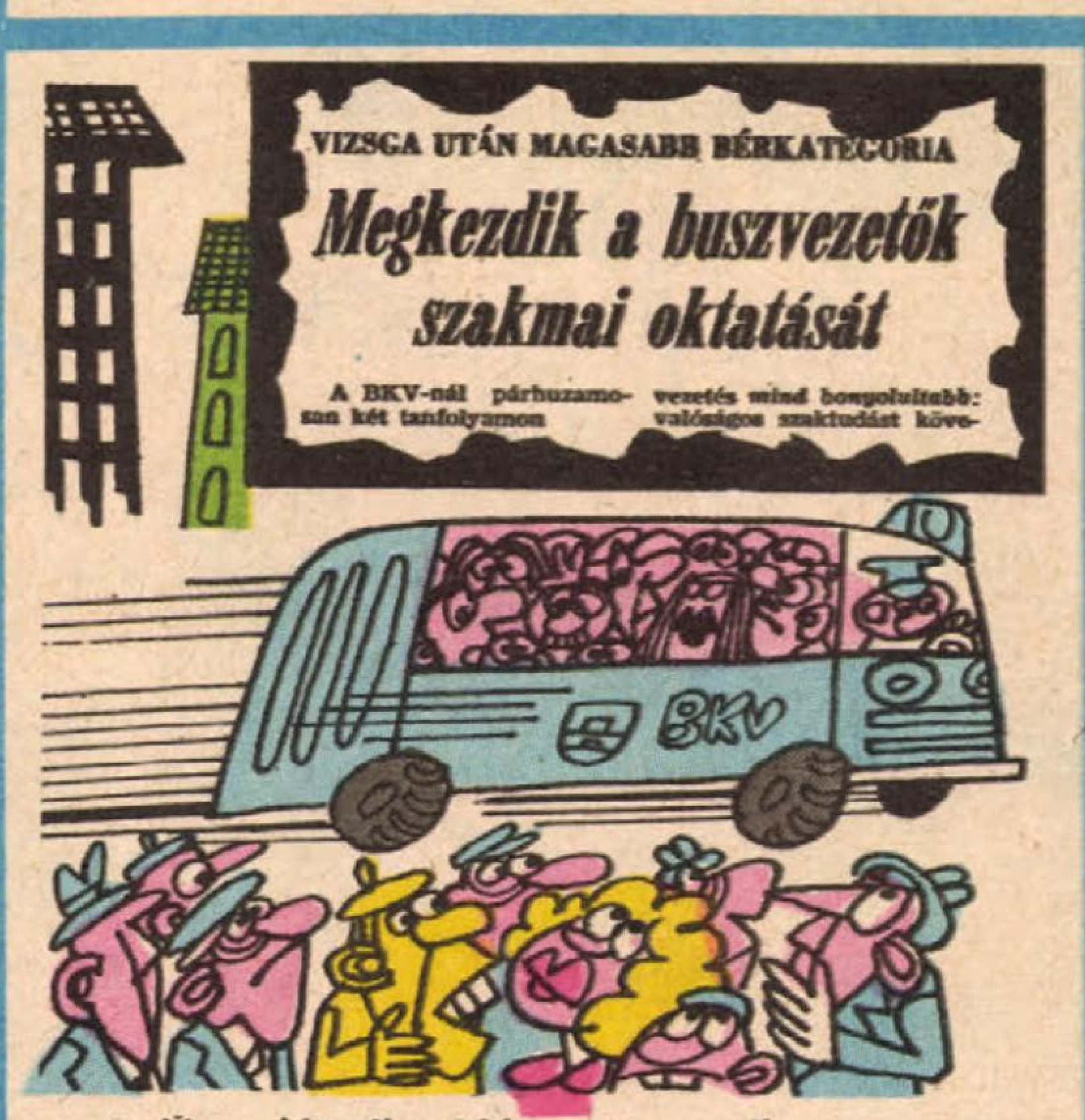

BABONÁS ŰRHAJÓS

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Úgy látszik, hiányzott, amikor a megállást tanították.

– Íme, a fesztivál egyik különleges darabja: faragott pad a Városligetből.

– Itt a tavasz! Kikelnek a kiscsukák, nyílnak a gyerekcsukák...

– ...és most mondjuk szépen, egyszerre: jó napot kívánok!

A JÁRDASZIGETI CSODA

Arról beszélgettünk, jobb társaságban, hogy van-e isteni csoda? A kérdés eldöntetlen maradt, de S. barátunk története — aki azt állította, hogy van — elvitte a pálmát.

— Kelemenhez voltunk berendelve, lehettünk vagy tízen — így kezdődött S. története. — Kelemen szükségét látta, hogy a véleményét kifejtse a munkánkról. Szándékosan fogalmazok ilyen körmönfontan — jegyezte meg S. —, mert Kelemenről tudni kell, hogy ő sohasem beszélget csak úgy, egyszerűen egy-egy kérdésről, mint egyik ember a másikkal, nem jön össze a kollégákkal, nem ül le — uram bocsá' — egy jó duma-partira; ő mindenkor a „véleményét fejti ki a szőnyegen szereplő problémáról". Annál alább nem adja.

Nos, ottan ülünk a Kelemen szobájában — meséli S. — tízen, akik egy kis túlzással szólva az egész szakmát jelentjük. Előttünk pedig Kelemen, aki ugyan nem a mi mesterségünket űzi, de véleménye van a munkánkról, sőt több: ítélete, és azért hívott össze bennünket, hogy ezt az ítéletét kihirdesse előttünk. Kelemen alkotói tevékenysége a mi munkaterületünkön tehát annyi, hogy álláspontot alkotott magának rólunk.

Szóval ott vagyunk a szobájában, a hangulat nem éppen remek. Kelemen barátságosan magyarázza nekünk, miért dolgozunk rosszul. Néhány megjegyzést megkockáztatunk eleinte, de Kelemen szelíden csóválja a fejét. Egyetlen megjegyzésünknek sincsen helye ott, ahol Kelemen mondja meg a hibák okát és a hibáink forrását. Egy szelíd óriás magyaráz a szelíd törpéknek, három órán keresztül.

„Akkor hát megértettük egymást?" — mondja Kelemen a harmadik óra végén és barátságos mosolylyal elbocsát bennünket. Együtt megyünk lefelé a lépcsőn — fáradt harcosok egy felesleges ütközet után —, a kapu előtt búcsút veszünk a generálistól. Mindannyiunkkal kezet fog, majd beül a gépkocsijába, elkanyarodik az úttest széléről és...

Abban a pillanatban felsikolt egy fék, csikorgás, csúszás, nyekkenés: egy harminc tonnás teherautó az utolsó pillanatban áll meg, hogy a figyelmetlenül elindult Kelemen gépkocsiját maga alá ne gyűrje, vagy bele ne passzírozza az előtte álló autóbuszba. Kelemen és a gépkocsija sértetlenül áll a két nagytestű jármű közé ékelődve.

A teherautó sofőrje kiugrik a fülkéjéből, Kelemenhez megy, behajol hozzá. Nincsen benne harag, szinte szelíd.

— Te hülye vagy? — kérdi kíváncsian Kelementől és a saját fejebúbját ütögeti a mutató ujjával, hogy Kelemen jobban megértse, mit kérdezett tőle. — Neked mi van itt, az agyad helyén?

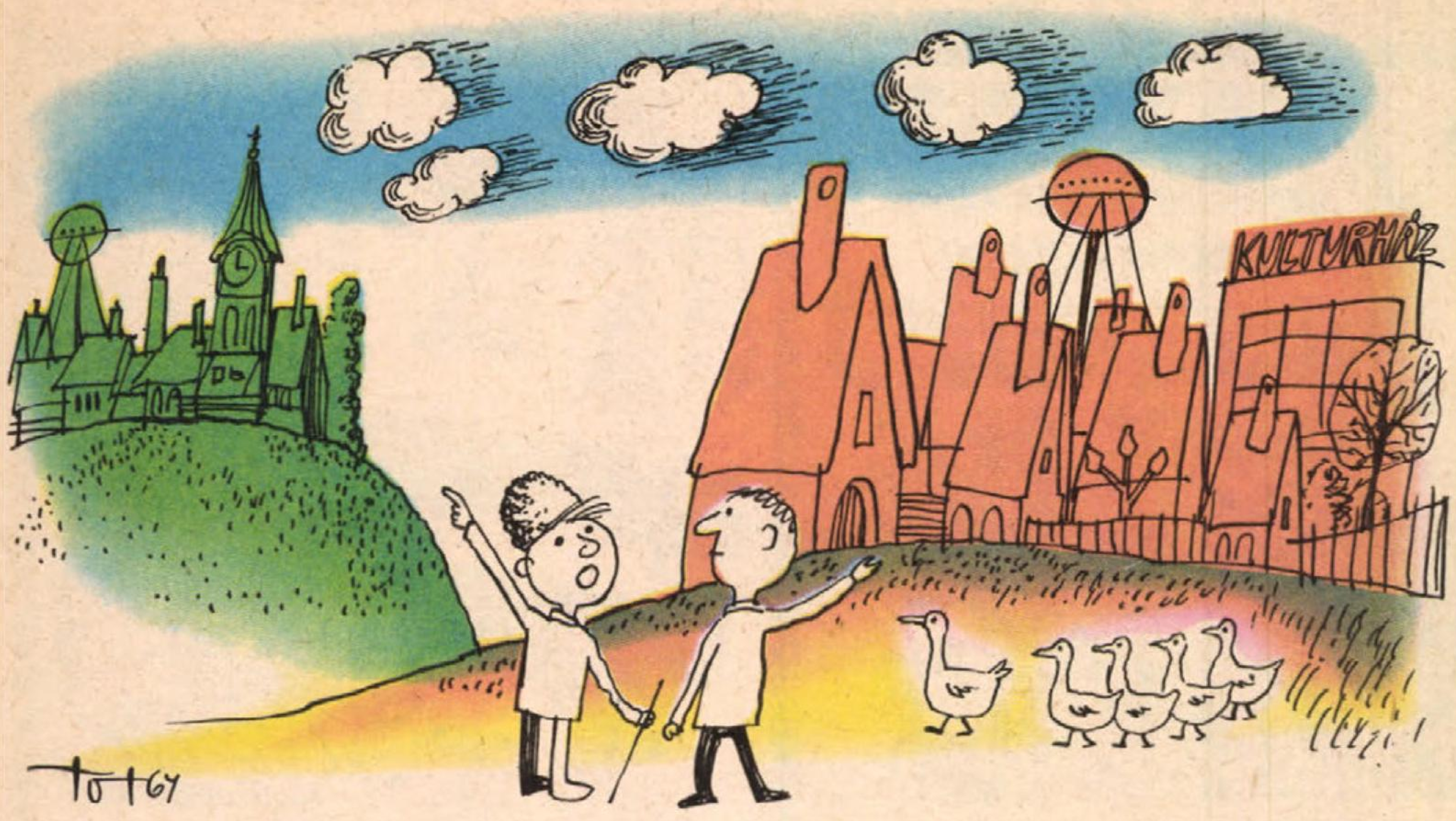
Mi pedig, mind a tízen, ott állunk Kelemen gépkocsija mellett és hallgatjuk a teherautó vezetőjét, aki „a véleményét fejti ki arról", hogy mit tart Kelemen intelligenciájáról. Nem azonos a munkaterületük, de vélemény született ebben is. Egy szelíd óriás magyarázza a mi generálisunknak, hogy a fejében háromnapos hideg mákostészta van, agyvelő helyett, és hogy az ő aranyhörcsögében több az értelem, mint Kelemenben.

— Nagyon ostoba fickó vagy, komám — meséli a sofőr Kelemennek, aki szomorúan hallgatja a kritikát. Mint hogyha *ugyanaz* a megbeszélés tartana itt, mint ami elindult Kelemen szobájában, valamennyien együtt vagyunk megint, plusz egy fő: a sofőr, aki a felszólalását lassan befejezi és szinte barátságosan ül vissza a maga teherautójába.

Mi pedig, mind a tízen, lelkesen integetünk Kelemennek. Az értekezlet mégis eredményes volt.

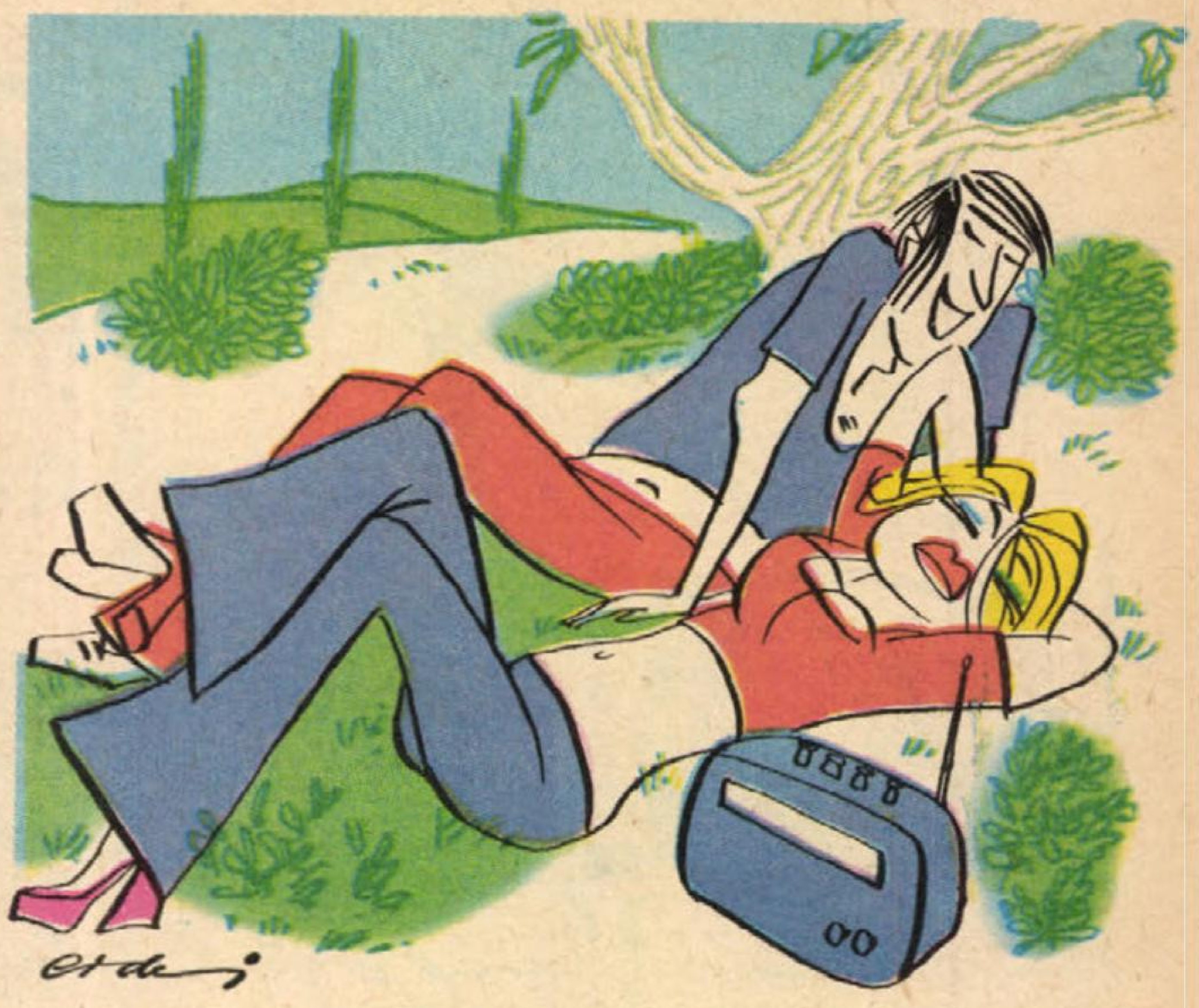
Somogyi Pál

KÖZSÉGFEJLESZTÉS

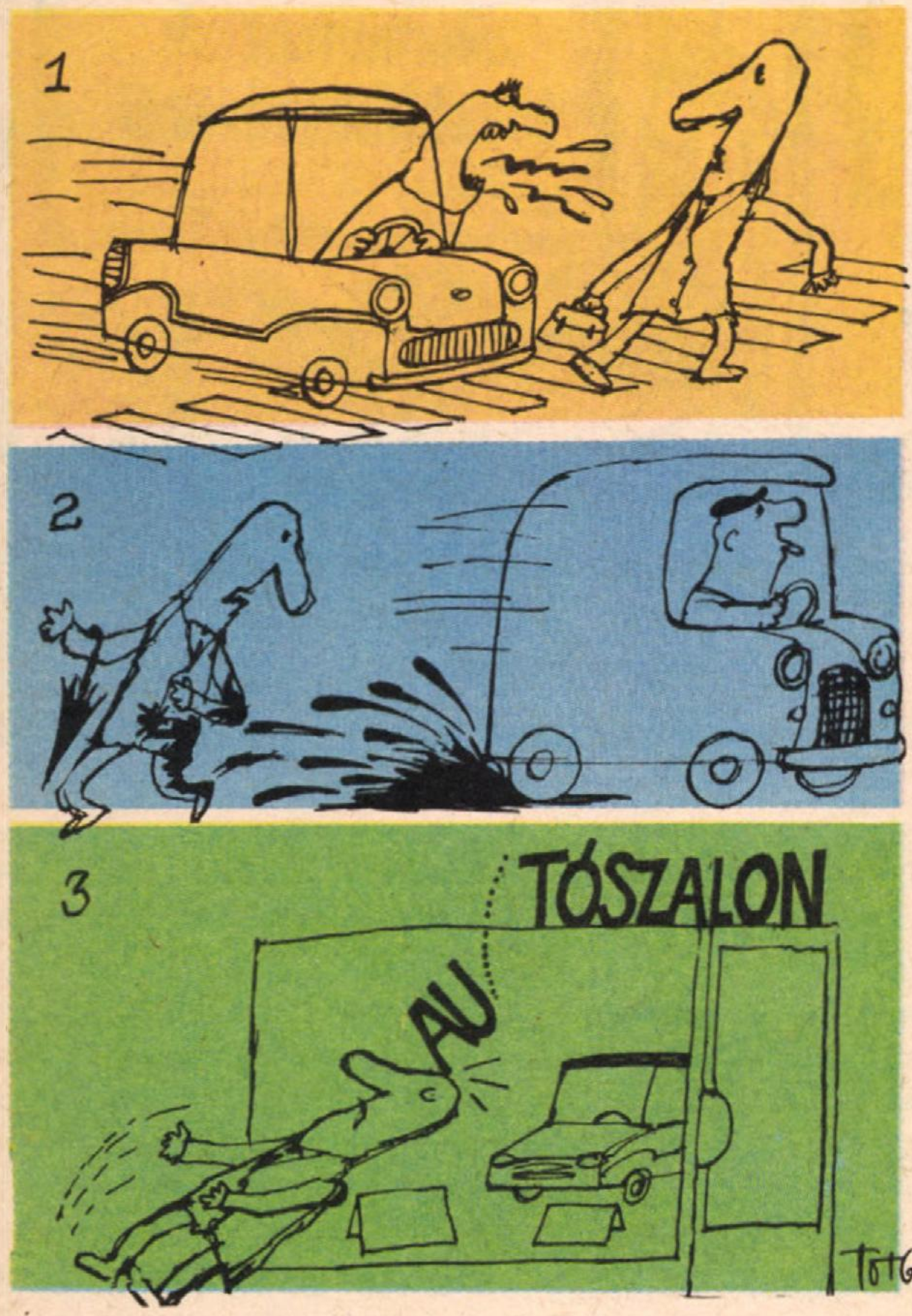
– Nekünk már saját detoxikáló állomásunk is van!

TAVASZI ISMERETSÉG

– Örülök, hogy maga is ennyire imádja a természetet!

EGY PECHES KIS GYALOGOS PANASZAI

Épül a panellház. Szinte hetente változik a kép. Először föld-gépek dolgoztak, majd pár nap múlva már ácsolták a sablonokat, öntötték a betont, készült az alap. Aztán hatalmas toronydaru érkezett, ez emeli majd a betonelemeket a földszinttől a tizedik emeletig.

A hároméves Dettike kis életében érdekes színfolt a daru. Minden reggel bölcsődébe menet a fő program, megnézni.

— Apuci, miért megy síneken? Miért ilyen magas? Miért tart két napig az összeszerelése? — ezek voltak az izgalmas kérdések.

Aztán jöttek a boldog napok. Reggel és délután néztük, hogy emeli a panelokat. Tudtam, hogy egyszer elkészül a ház és akkor nem kell már a daru. De addig eltelhet még egy hónap is. Az egyik reggel Dettike izgatottan közölte:

— Apuci, szétszedik! Szétszedik a darumat.

— Igen, Dettikém! Úgy látszik, már nincs szükség rá. Azaz, hogy... várjál csak! Hogy lehet ez? Hisz a ház tetején levő összekötő folyosók még nincsenek felemelve.

De a darut szétszedték. Két napig tartott a munka. Hatalmas testét több darabban teherautókra tették, elvitték. Dettike szomorú volt.

— Mikor látunk megint darut?

— Nemsokára, kislányom. Hamarosan kezdik építeni a másik házat, ott is lesz daru...

Egy hét múlva, bölcsődébe menet Dettike felkiáltott:

— Visszahozták! — és valóban. Megérkeztek a teherautók, kezdték összeszerelni az óriást. Két napig tartott, míg elkészült. Büszkén állt a ház mellett, karjával az ég felé mutatva. A szél lengette emelő kötelét. Izgatottan vártuk, minden nap találgattuk, mikor emel már? Hamarosan emelt. Kétméteres rudakat emelt fel, védőkorlátot készítettek a ház tetején. Egy nap alatt elkészült. Másnap a lányom sírt.

— Apuci, elviszik! Megint elviszik. — Két napig tartott, míg szétszedték, teherautókra rakták, elvitték.

— Mikor látunk megint darut?

Nem tudtam mit felelni, de hogy a gyerek előtt megtartsam a tekintélyemet, válaszoltam, bár magam sem hittem el.

— Hamarosan. Meglátod, visszahozzák.

És igazam lett. Egy hét múlva megérkezett. Két nap alatt összeszerelték és vígan emelte az összekötő folyosó elemeit. Elkészültek vele, elvitték a darut. Lányom szomorú volt.

— Visszahozzák?

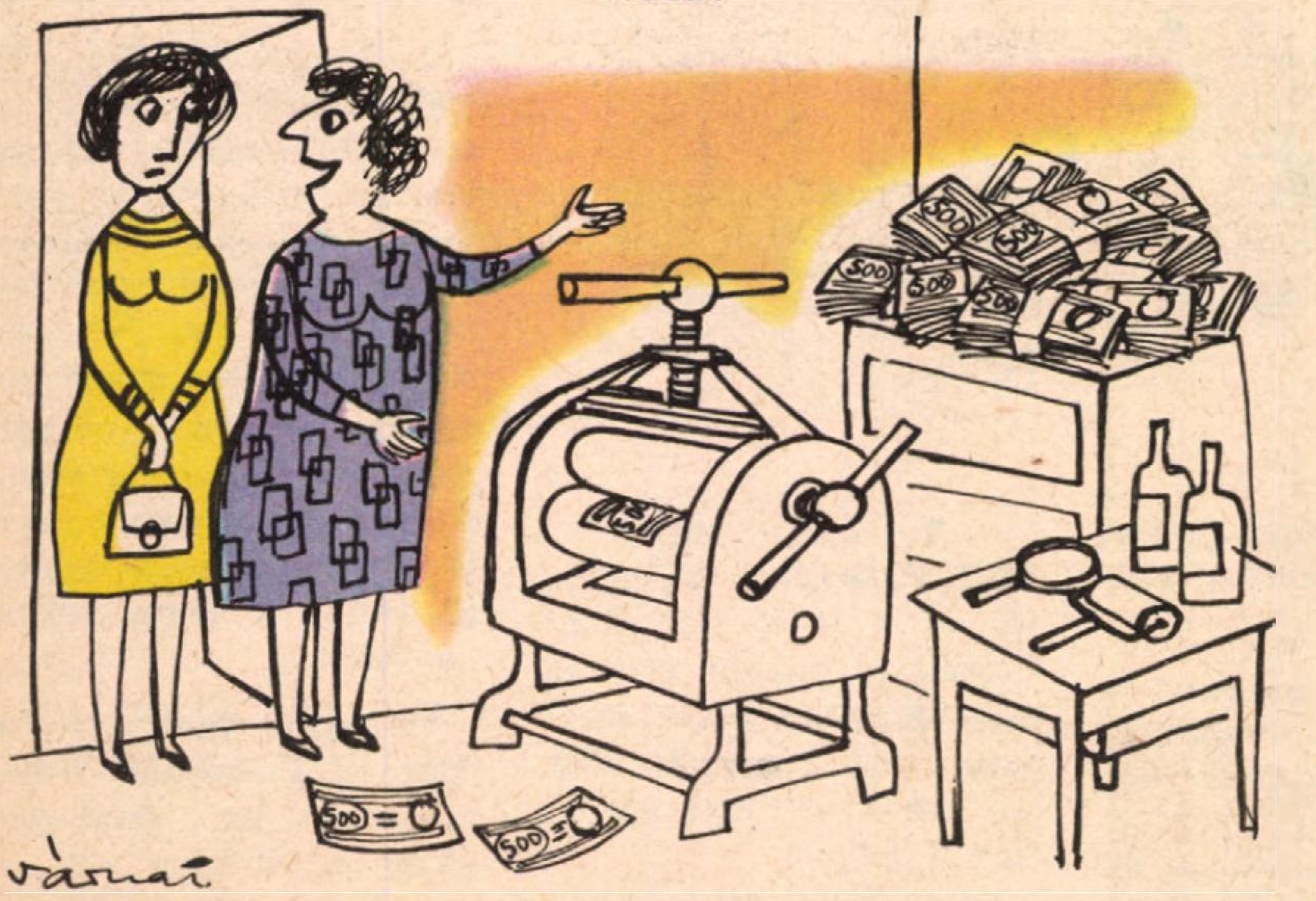
— Igen kislányom.

— Mikor apukám?

— Majd ha a villámhárítót szerelik, Dettikém!

Hidasi István

HOBBY

– A férjem nem iszik, nem kártyázik, itt szokott szabad idejében elpepecselni...

PÁLYATÉVESZTETT TANULÓ

– Építőipari munkás szerettem volna lenni.

IDÉNY ELEJI FORMA

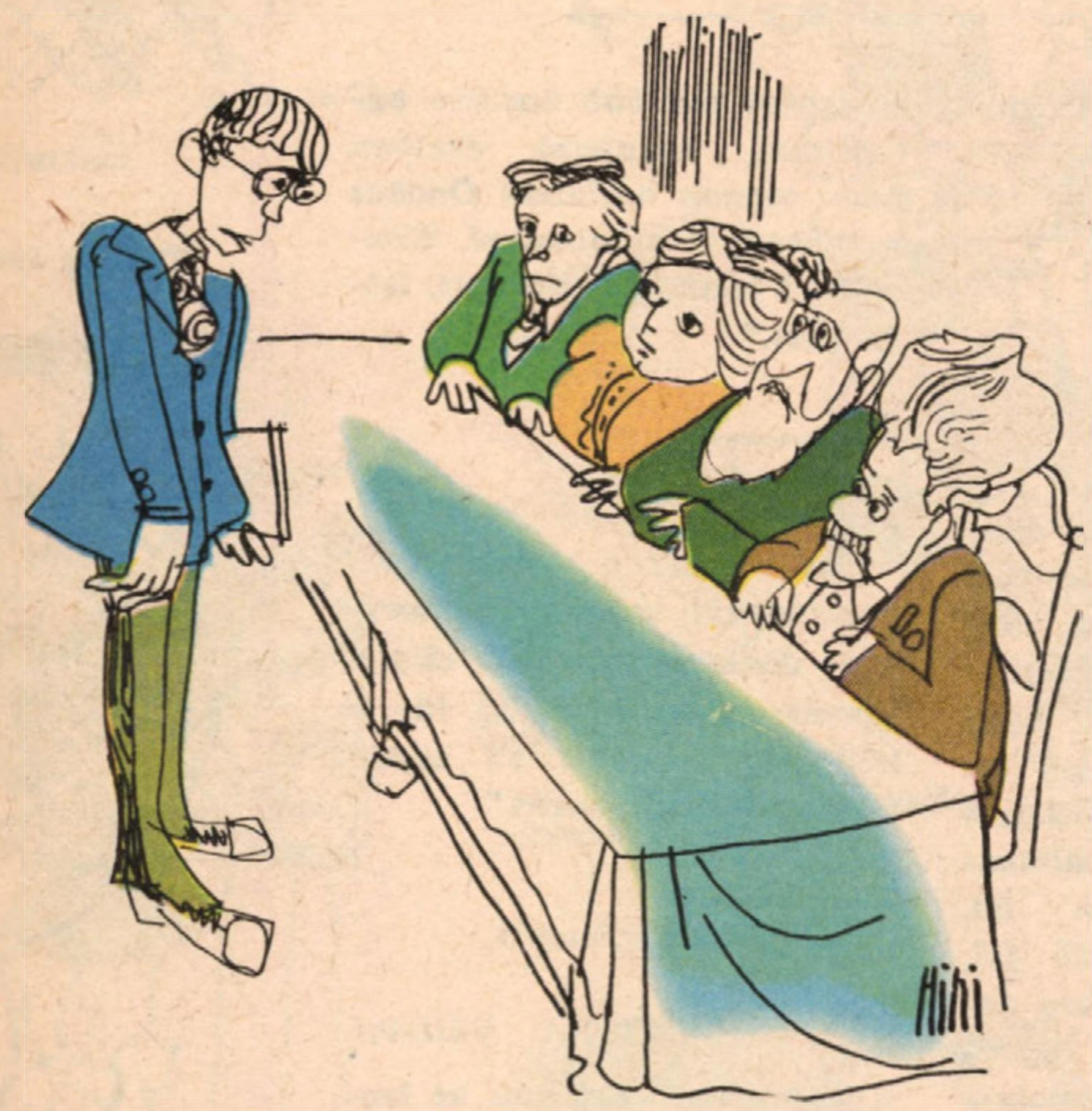

PECH

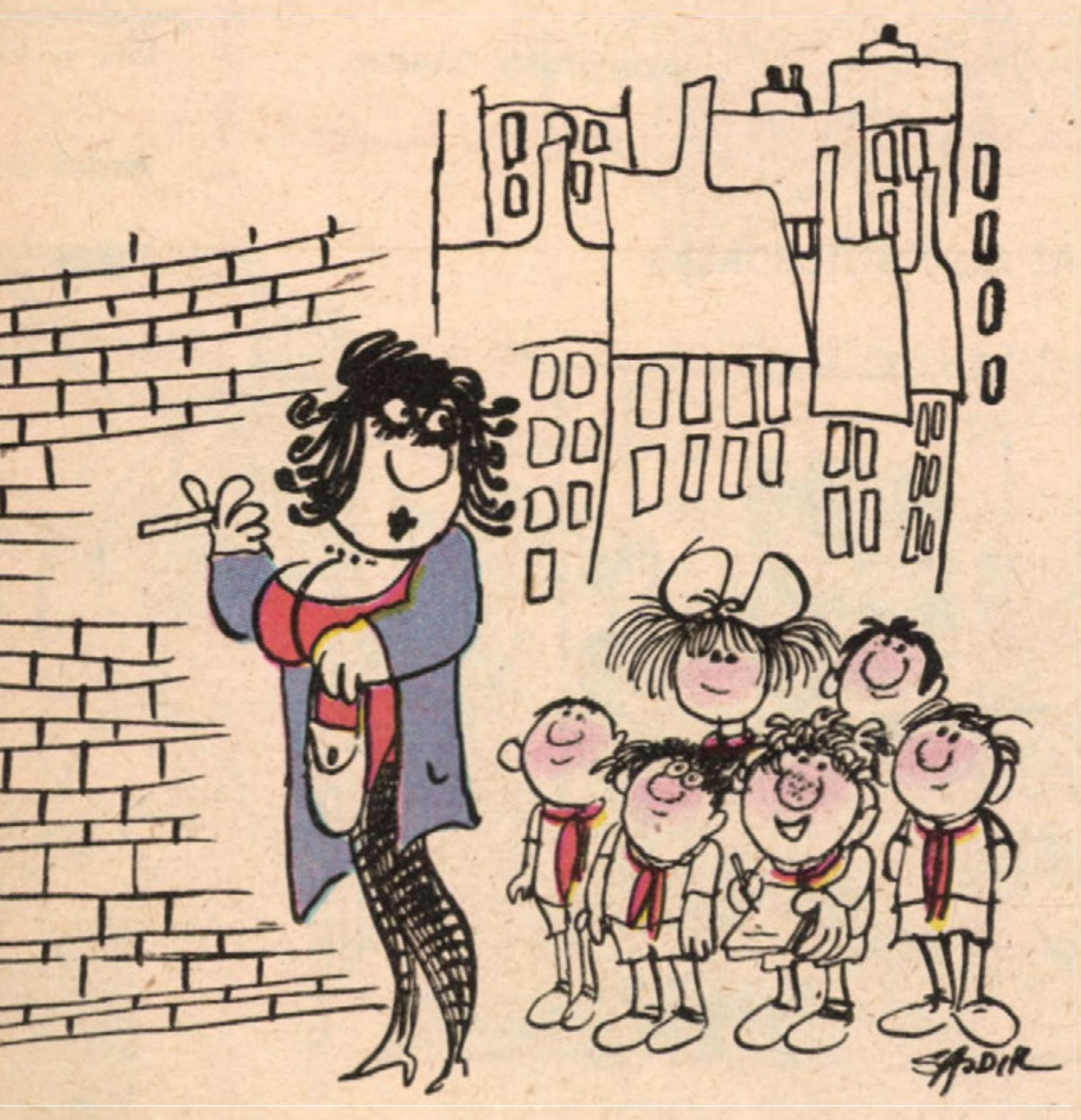
– Negyven évi gürizés után végre mindenünk megvan. S erre most nyerünk a lottón...

EGYETEMI FELVÉTEL

– Tessék figyelembe venni, hogy túlterhelt kisdiák voltam!

OKNYOMOZÁS

– Őrsünk a kerület történetét kutatja. Tudna valakiről valami érdekeset mondani a néni?

AZ ÁLDOZAT

Olvasóink előtt nem idegen Pót G. Oszkár neve. Hetenként legalább három ízben előfordul a lapok hírrovatában, mint valamely égre kiáltó szélhámosság áldozata. Tisztára úgy fest, hogy a főváros cselszövői időnként csapatba verődnek és „gyerünk Oszi bácsihoz!" kiáltással vonulnak a Zajvágó tér 2/b alá, ahol aztán pillanatok alatt mindenéből kiforgatják a szerencsétlen jóhiszeműt.

Mivel érdekelt, hogy a masszív bárgyúságnak micsoda szövevénye csalogathatja Pót G. Oszkárt most már sorozatban a legútszélibb szélhámosságok lépvesszejére, magam is kimentem a Zajvágó térre. Meglepetésemre egy igen jókarban levő aggastyánt találtam a kopár konyhában. A kalitka előtt guggolt és derűsen csücsörített. Pelyhesen repdeső ősz hajával, élénk tekintetével olyan volt, mintha egy öreg stiglic fütyörészett volna duettet a fiatal stigliccel.

— Most megfogtam az isten lábát — kiáltotta kérdésemre. — Vége a szűk napoknak. Múlt héten járt itt egy jóságos úr, elvitte tízezer forintomat. Három szoba összkomfortot szerez érte egy elegáns társasházban. Dunára néző ablakok, csendes környék a város központjában. A bolondnak is megéri.

Valami sántított nekem az ügyben.

— Az az érzésem Pót úr — mondtam — hogy magát megint becsapták. Fogadok, hogy az a társasház csak a mesében létezik.

— Itt a tévedés — rikkantotta a szerencsétlen áldozat. — A ház készen áll. Még fényképet is hagyott róla az az úr. Tessék.

Megállt velem a világ.

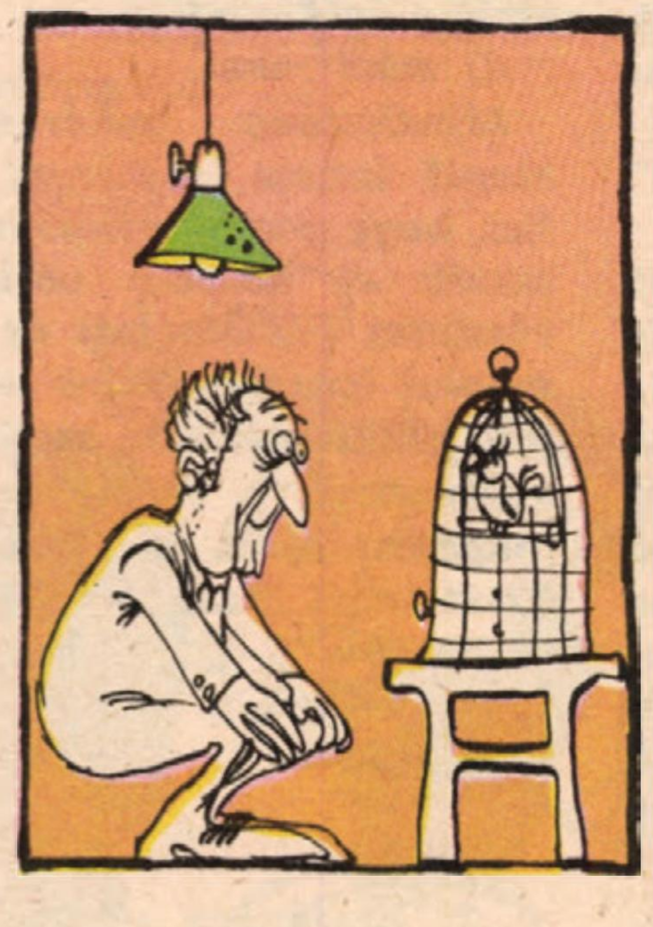
— De kérem — hebegtem. — Hiszen ez a Parlament.

Erre a szerencsétlen áldozat is lelombozódott.

— Tényleg — mondta és egy könnycsepp jelent meg a porcelánkék szemében. — Azért volt nekem olyan ismerős. Pedig olyan jóságos úr volt. Gondoltam, őt is anya szülte, valahol emberek vagyunk mindanyian, kérem, miért ne segítenénk egymáson?

— Ja, ja — mondtam, mert bölcs vigasz-szónak sosem voltam híján. — Ilyen az élet.

— Nem igaz — mondta a szerencsétlen áldozat már ismét felcsillanva. — Ezek csupán a csúnya kivételek. Mert itt volt például Zsiborás Géza. Zsiborás Géza mindössze négyezer forint előleget vett fel tőlem és vállalta, hogy en-

nek fejében öt féldisznót szállít Pocsoládról, kilóját nyolcvankét fillérért. Ne méltóztassék gyanakodva pislogni, pecsétes írást is hagyott róla. Íme.

Kis cédulát vett elő. Tintaceruzával ráírták, hogy „zártszék 3,20". A kerek bélyegzőn pedig ez állt: „Herkules bolhacirkusz, Kurtakiskend".

— Egy szót se tessék szólni — ragyogott a szerencsétlen áldozat. — A pecsét a lényeg, nemigaz? Amellett Zsiborás Géza megmagyarázta, hogy az egész csak formaság, az ilyen stempliken gyakori a sajtóhiba.

— Talán érdekli — mondtam szárazon — hogy Zsiborás Gézát közveszélyes munkakerülés és közokirathamisítás címén tegnap letartóztatták.

A szerencsétlen áldozat újra letört.

— Nem értem — szipogta. — pedig olyan megbízható embernek látszott.

— A denevér fülével? — kiáltottam. — A drakulaszerűen kiálló agyaraival?

— Éppen ez az. Azt tanultam, hogy a szélhámosok mindig jó külsejű, elegáns emberek, nagyszerű fellépéssel. De sebaj kérem, hosszú távon minden megtérül. A minap ugyanis vásároltam öt kiló aranygyűrűt. Kettőezerért. Pszt ...lopott holmi...

Elibém öntött egy stanecli sárga fémet a konyhaasztalra.

— Két hírem van az ön számára, Pót úr — mondtam. — Egy jó hír és egy rossz hír. A jó hír, hogy ez nem lopott holmi.

— Van isten — kiáltotta. — Valahol mégis emberek vagyunk. Hát a rossz hír?

— A rossz hír, hogy nem is arany.

A szerencsétlen áldozat magába roskadt.

— Azért festette zöldre az ujjamat... Ez rémes kérem. A tiszta szívű emberek sorsa. Engem mindenki becsap. Persze, ha felszerelhetnék egy olyan kis japán szélhámdetektort! Tranzisztoros készülék, biztos hatású. És az egész csak háromezer forint. De miből, könyörgök, miből?

A fizetésem még a zsebemben volt. Kitettem az asztalra és távoztam. Valahol mégis emberek vagyunk.

Odalenn Kuzmics Hugóba, a házmesterbe botlottam. A járdát söpörte. Kuzmics Hugó régi barátom. Negyven éve együtt ordítoztunk a Fradi pályán.

— Na — mondtam — ez is megvan. Pót G. Oszkárt többé nem ejti át Pesten senki.

— Azt nem is — mondta Kuzmics Hugó. — Mert két hete leköltözött Ürgecsegére, a nővéréhez.

— Hát akkor... hát akkor ki az az illető most a lakásában?

— Az? Hát Gáz Guszti, az unokaöccse. Most szabadult. Két évet ült szélhámosságért.

Pedig olyan megbízható embernek látszott...

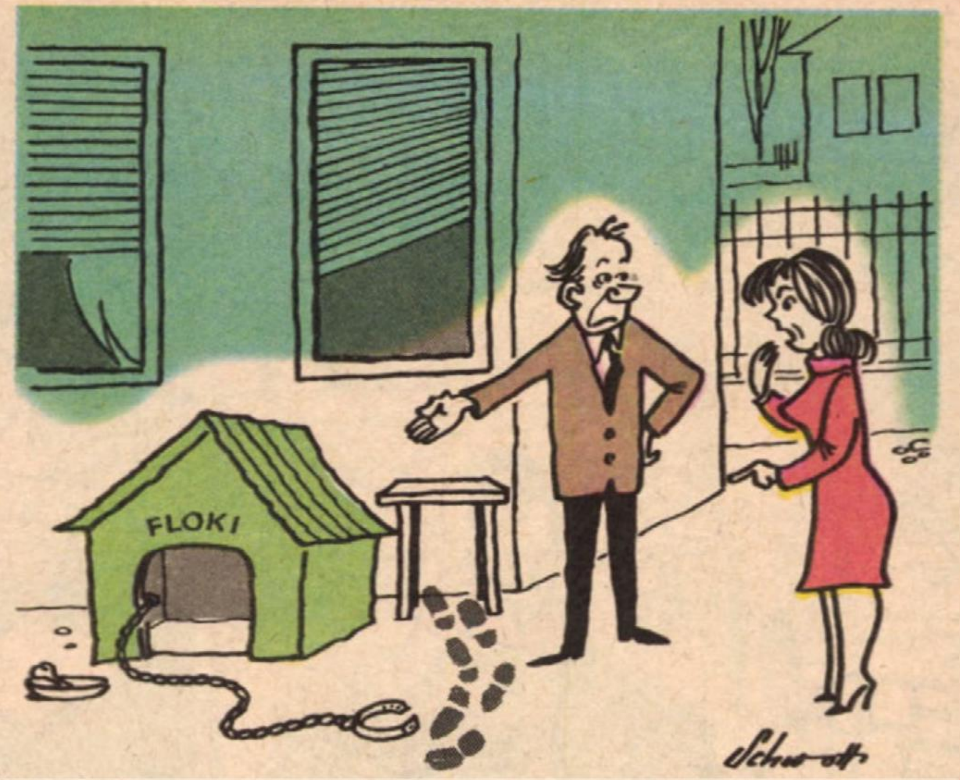
Peterdi Pál

ABSZOLÚT TAKARÉKOSSÁG

– Nem telefonálok sehová! Hívjanak a tűzoltók!

BARÁTSÁGOS KUTYA

– Nemcsak hogy nem ugatott a betörőre, de még el is ment vele!

HIRDETÉS ÁLLÁSÜGYBEN

Hirdetés az újságban: „EZMEGEZA Vállalat azonnali belépésre keres ilyenésilyen képzettségű, ennyiésennyi szolgálati idővel rendelkező munkaerőt. Írásbeli ajánlatot idemegide."

„Tisztelt EZMEGEZA Vállalat. Olvastam hirdetésüket. A megkívánt ilyenésilyen képzettséggel rendelkezem. Szolgálati időm ennyiésennyi. Ha kívánják elsején beléphetek. Tisztelettel: Macapaca Norbert, okleveles hogyishívják"

„Tisztelt Macapaca elvtárs! Beküldött ajánlatára válaszolva közöljük, hogy alkalmazásával mindaddig érdemben nem foglalkozhatunk, míg részletes önéletrajzát és korábbi munkáltatóinak referenciáit be nem csatolta. Az utóbbiak a szakmai minősítésen túl térjenek ki korábbi előéletére, a kollektívához való viszonyára, emberi magatartására és családi életére. Tisztelettel EZMEGEZA Vállalat. Munkaügyi osztály"

„Tisztelt EZMEGEZA Vállalat! Kívánságukra becsatolom:

a) részletes önéletrajzomat,

b) munkahelyeimről kapott referenciáimat, amelyekből kitűnik, hogy szakmailag példamutató vagyok, kollektívához való viszonyom szoros, emberi magatartásom emberfeletti.

c) öt elvált feleségem tanúsítványát, miszerint családi életem feddhetetlen,

d) mást nem.

Minekutána felkérésüknek eleget tettem, felkérem Önöket, hogy postafordultával juttassák el hozzám vállalatuk részletes önéletrajzát és a hivatalos igazolásokat a vállalaton belüli kollektív szellemről, közérzetről, a vezetők emberi magatartásáról és jelleméről. Tisztelettel Macapaca Norbert, teljes cím."

„T. Macapaca elvtárs! Levelére válaszolva közöljük, hogy okmányait megkaptuk, azonban azt a kérését, miszerint küldjük el vállalatunk önéletrajzát és bizonyítványait, érthetetlennek találjuk. Tisztelettel EZMEGEZA Vállalat."

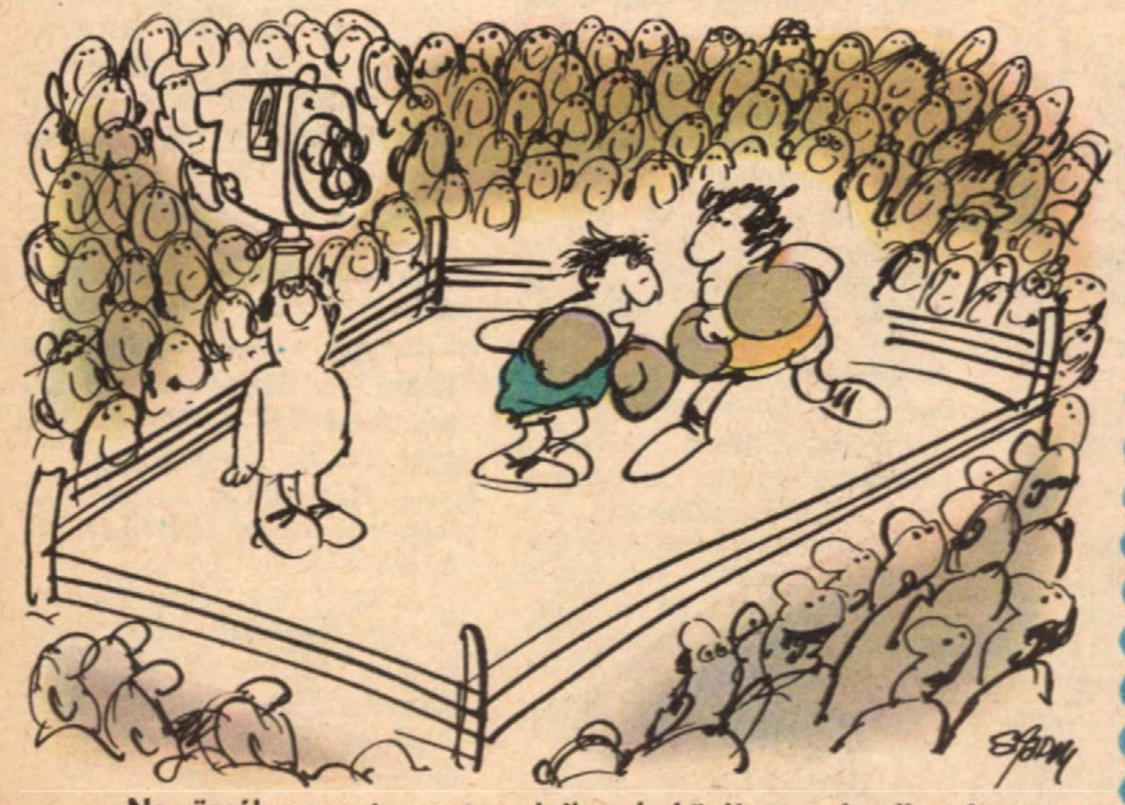
„Tisztelt EZMEGEZA Vállalat! Munkaviszony létesítése kölcsönös megegyezésen alapuló szerződés. Önök érthetően el akarják kerülni, hogy személyemben netán egy izgága csirkefogó, összeférhetetlen munkavállalót alkalmazzanak. Hasonlóképpen én, mint a másik szerződő fél, nem szeretném, ha utólag derülne ki, hogy az Önök egyébként nagyrabecsült vállalata egy közönséges szélhámosság, a vezetők pedig gyenge képességű és akarnok fráterek, mely esetben a dolog természeténél fogva fejétől bűzlene a hal. Ezért ismételten kérem, szíveskedjenek a szükséges igazolásokat mielőbb hozzám benyújtani, ellenkező esetben nem vagyok hajlandó Önöket munkaadóul alkalmazni. Tisztelettel Macapaca Norbert, teljes cím."

„Itt vannak a vacak bizonyítványaid, meg az a mocskos önéletrajzod, te idióta. Pecsét helyett — told ide a képedet, kaphatsz rá egyet. Olvashatatlan aláírás."

„T. EZMEGEZA Vállalat. Köszönetemet fejezem ki legutóbbi levelükért, amelyben visszaszármaztatták okmányaimat. Maradok további nagyrabecsüléssel kész hívük: Macapaca Norbert, ezmegez."

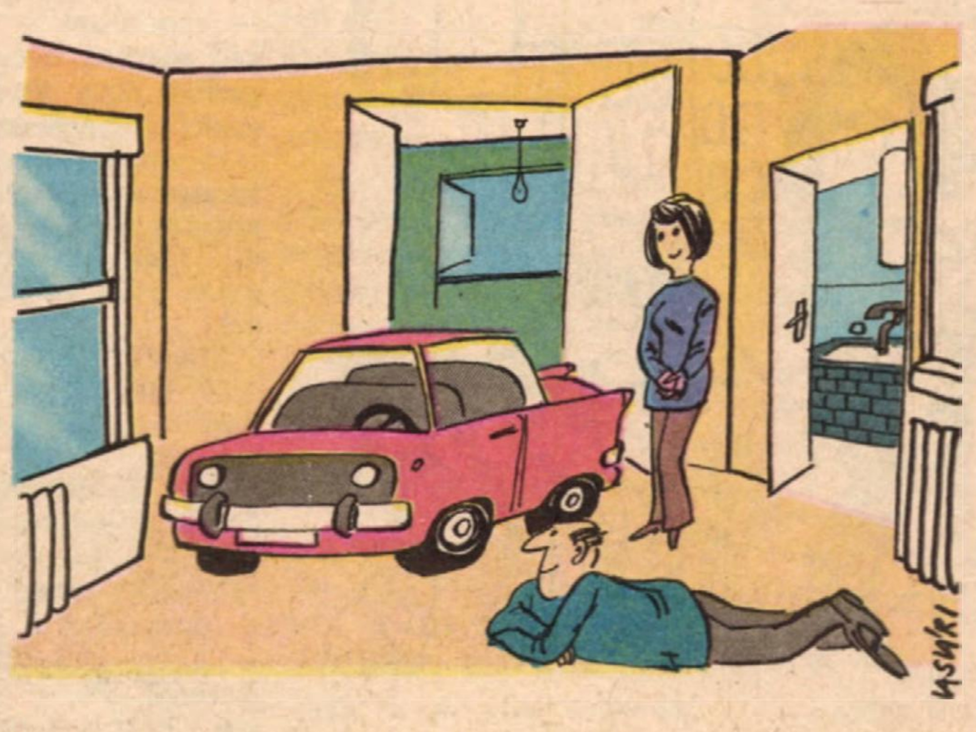
Novobáczky Sándor

MINDENRE GONDOLNI KELL

– Ne üssél nagyot, mert a laikusok körében sok ellenséget szerezhetsz az ökölvívásnak!

AZ ELSŐ BÚTORDARAB

Megkérdeztük rajzolóinkat:
MIT CSINÁLNAK A NYERESÉGRÉSZESEDÉSÜKKEL?

Várnai György:

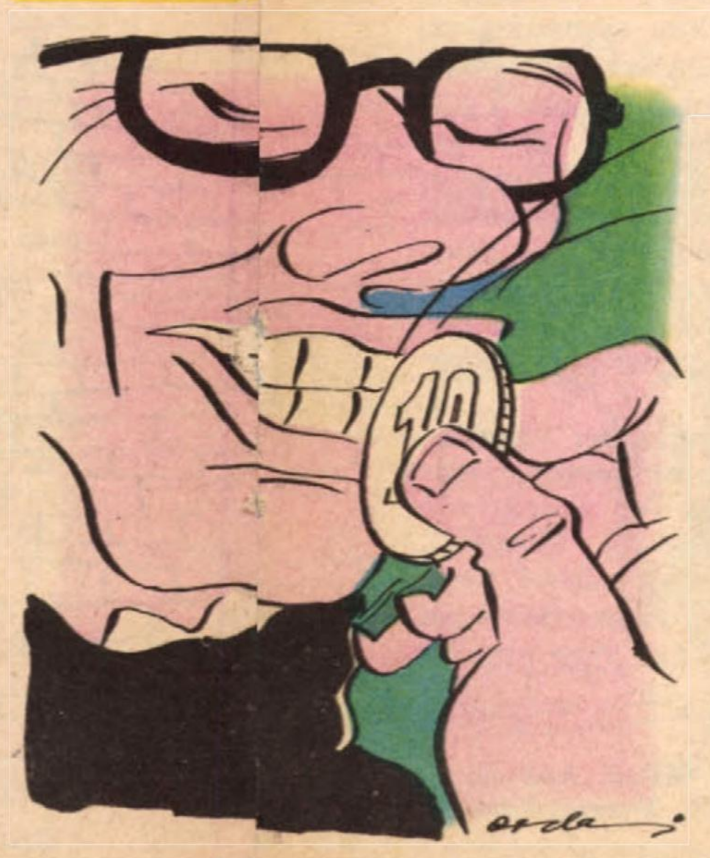
– M[illegible]legszámolom.

Takács Imre:

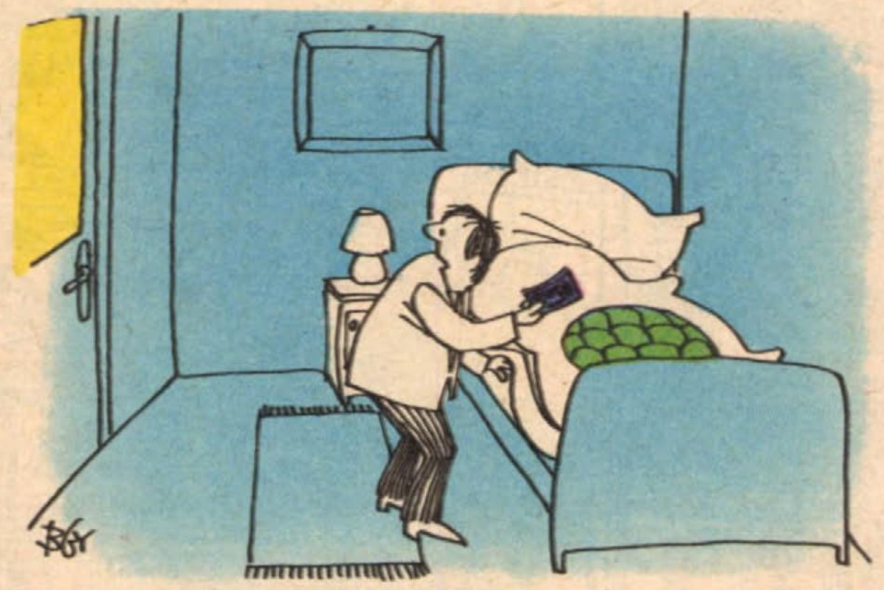
– Horcolok vele a giccs ellen. Már most megvásárolok egy kosárra való balatoni ajándéktárgyat, hogy kevesebb legyen belőle a főszezonban.

Erdei Sándor:

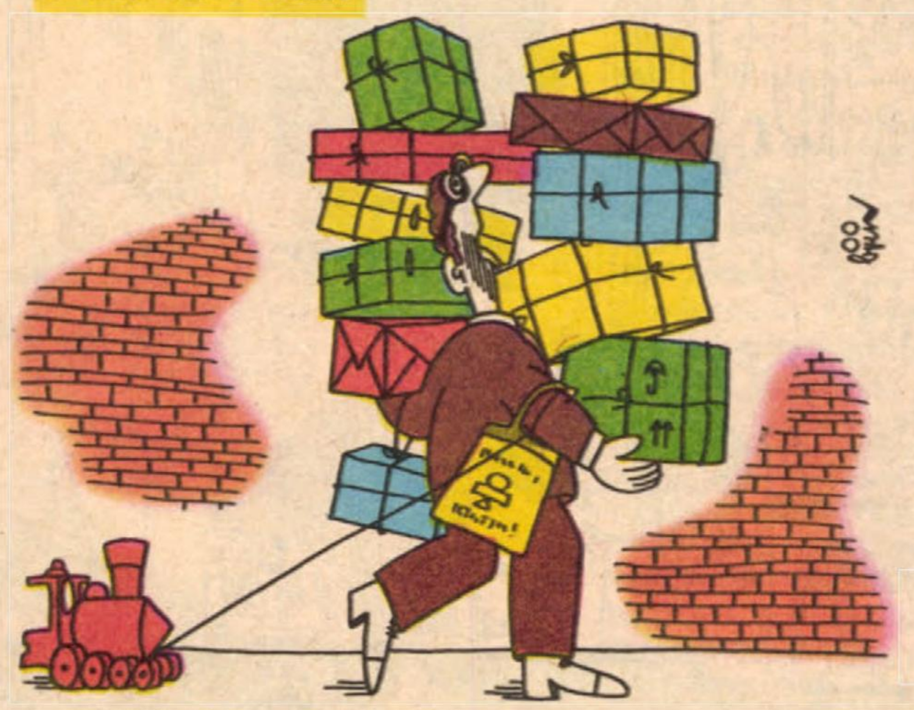
– A f[illegible]gamhoz verem!

Brenner György:

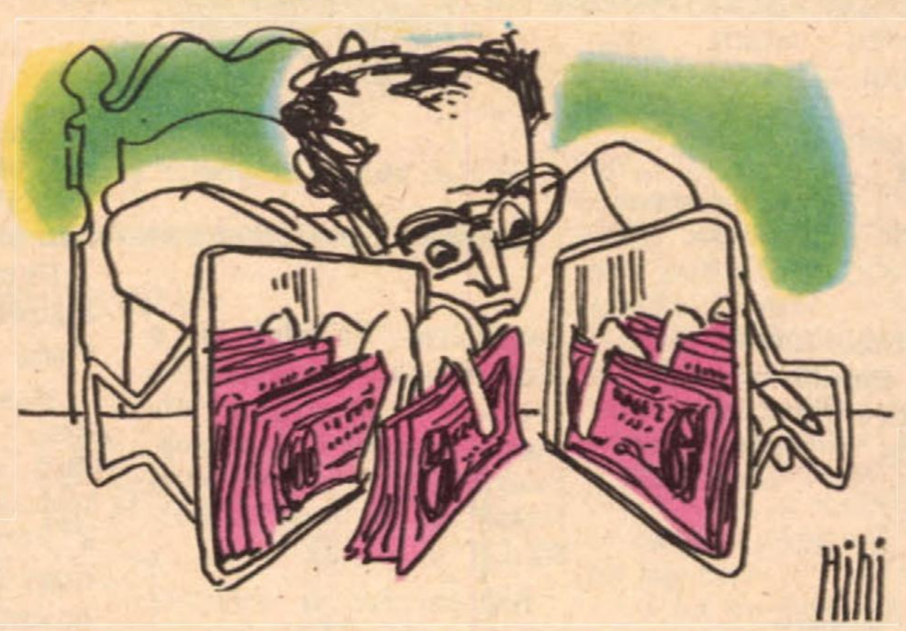
– Elteszem öreg napjaimra.

Balázs-Piri Balázs:

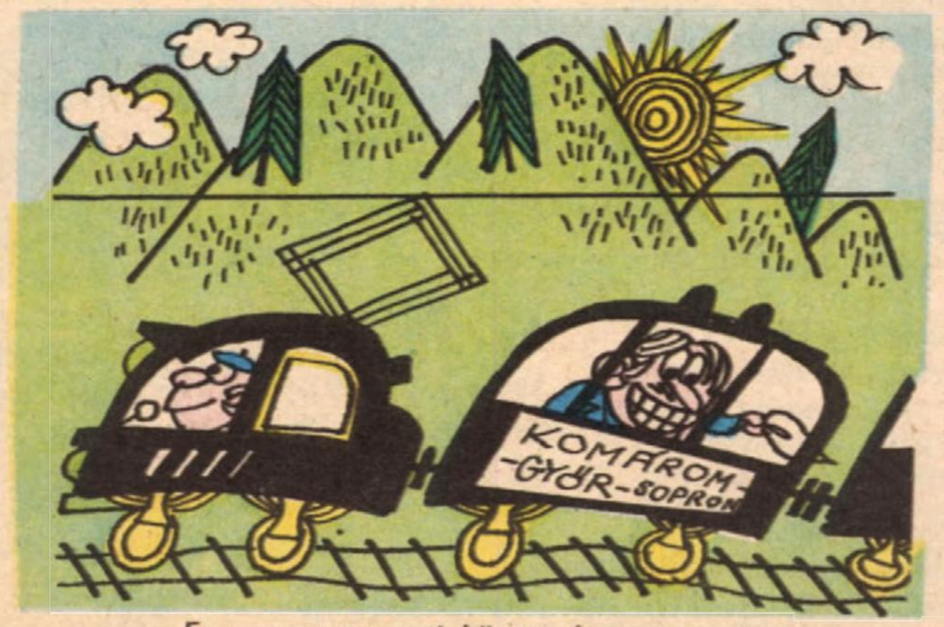
– Amit erre vonatkozólag a reklámszövegek tanácsolnak...

Hegedűs István:

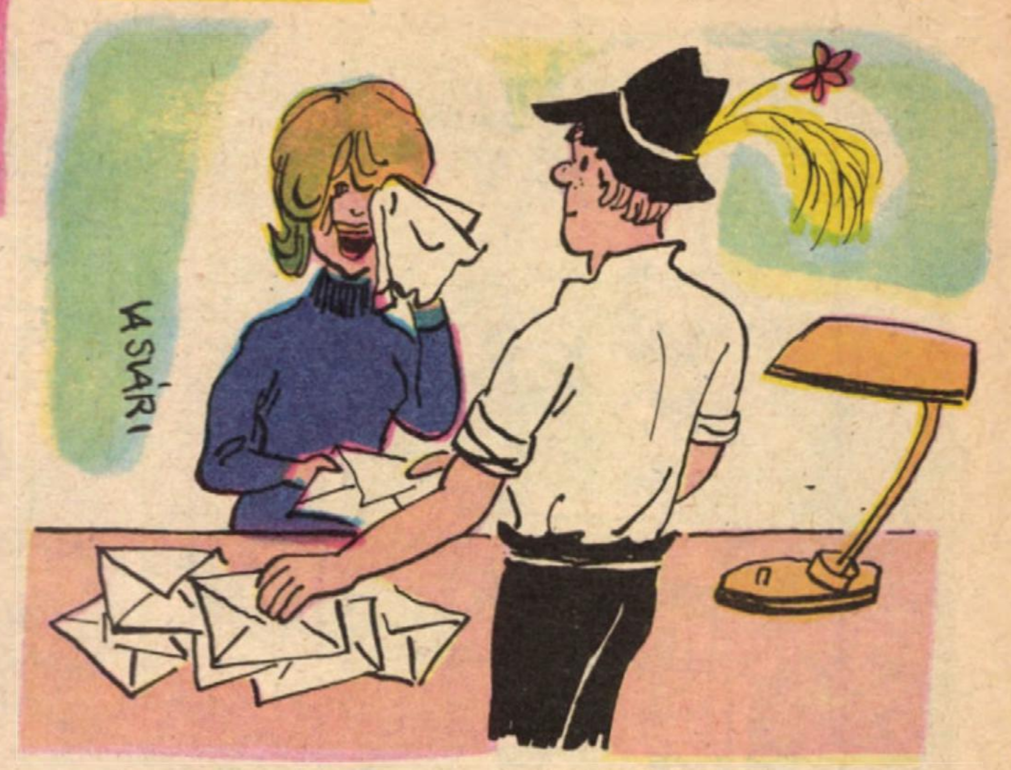
– Két tükör közé teszem...

Fülöp György:

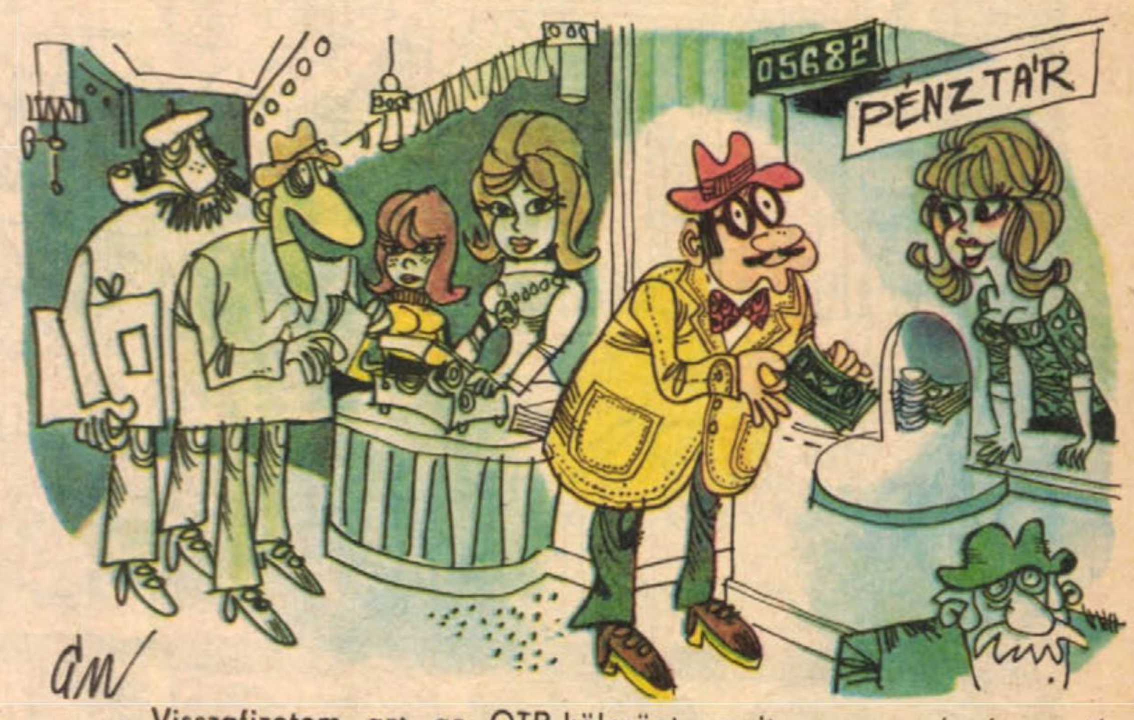
– Egy nagy nyugati körutazásra megyek!

Vasvári Anna:

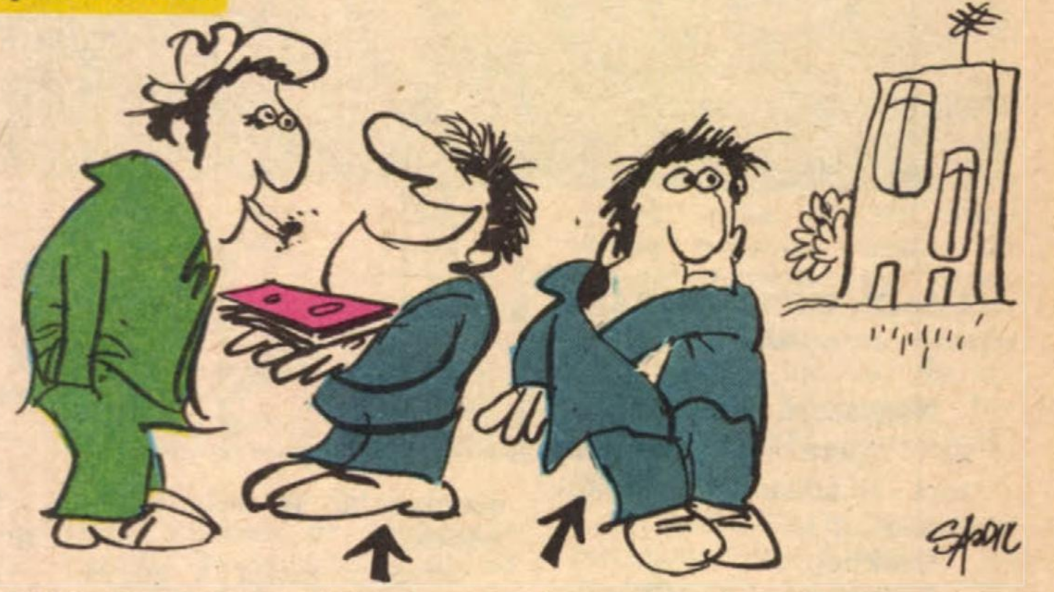
– Megpróbálom leplezni a csalódásomat.

Endrődi István:

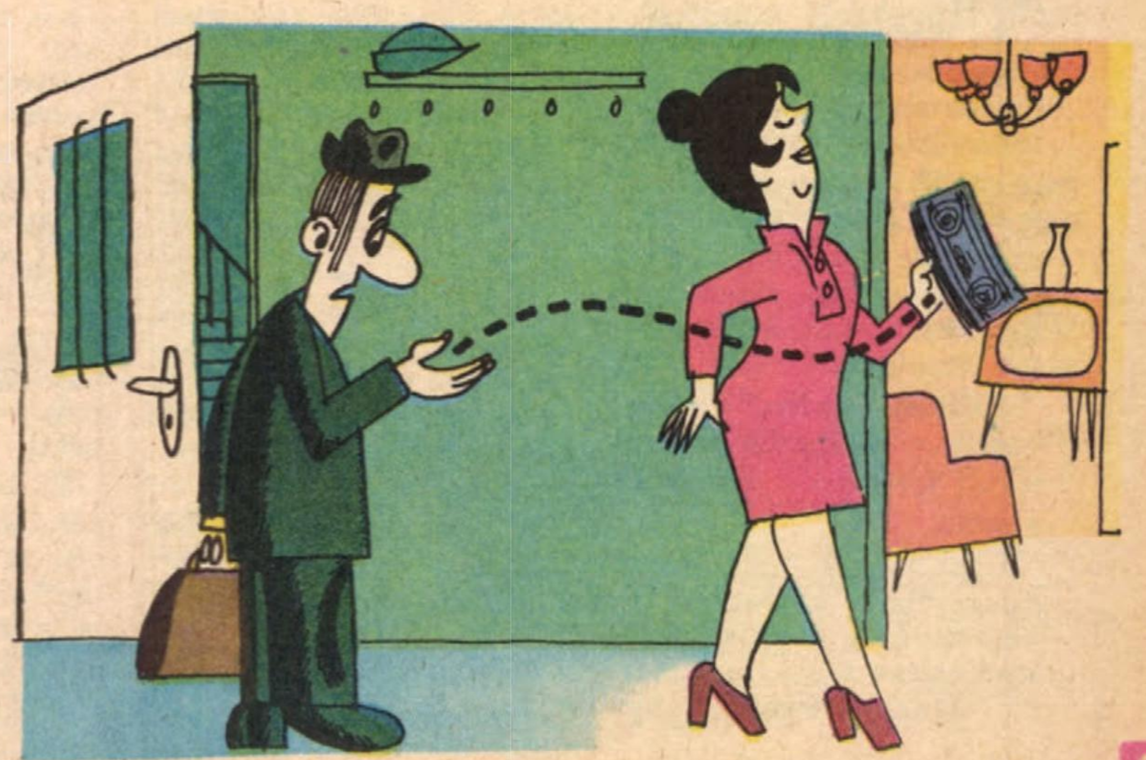
– Visszafizetem azt az OTP-kölcsönt, amit a nyereségrészesedésemre vettem fel!

Sajdik Ferenc:

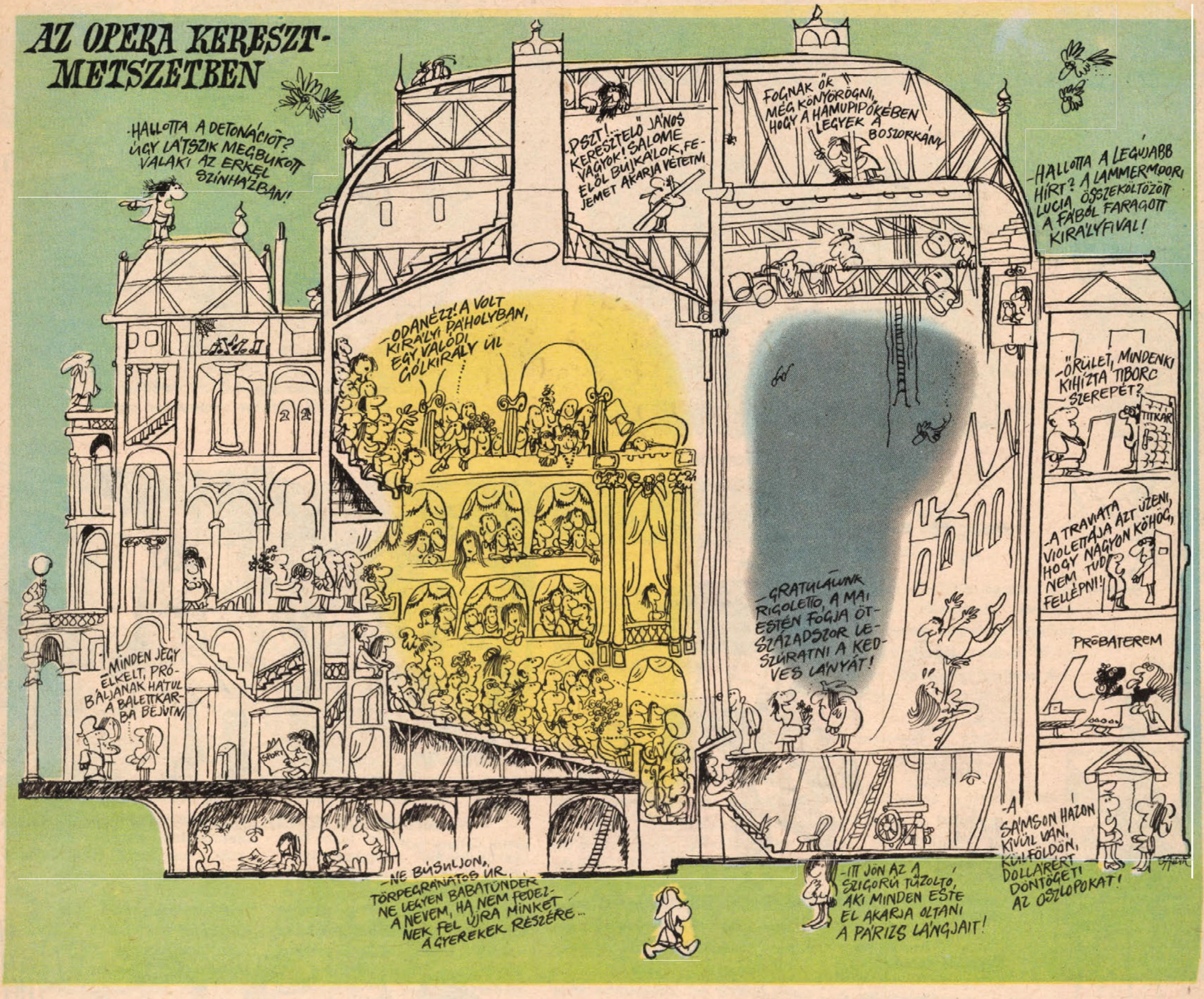

– Előbb fűnek-fának eldicsekszem vele, aztán letagadom az egészet.

Mészáros András:

– Ez nem tartozik a nyilvánosságra, sajnos magánügy.

Zenének hangjánál...

FRADI KONTRA BÁNK BÁN

Nagyszerű dolog, hogy az Opera rendszeresen tart előadásokat kisiskolásoknak is.

Csakhogy!

Felmegy a függöny, a színpadon kezdődik a Bánk bán.

És egyidejűleg rengeteg dolog kezdődik a nézőtéren is.

Az első sorban ülő Kovács Pisti elővesz egy piros almát és harsogó harapásokkal eszi, mert most ráér.

Nagy Jancsi meghúzza az előtte ülő Kis Eszti copfját, mert szerelmes belé. Eszti visít, a környezet derül.

Közben odafent a művészeket andante, majd forte, fortissimo kerülgeti a guta.

Lent Német Jenci teljes hangerőre csavarja a zsebrádióját, mert a Népstadionban támad a Fradi és Jenci szeretné, ha szomszédai is vele örülnének.

Odafent pedig a gőgös Gertrudis szíve mélyén hálás a bánnak, amiért az átsegíti a másvilágra s nem kell neki a fináléig színen maradnia.

TECHNIKA

Bár a műszaki vezetők szerint a színház technikai berendezése sok kívánnivalót hagy maga után, bennünk ellenkező vélemény alakult ki.

Liften mentünk fel a hatalmas színpad sarkából a műhelyekbe, próbatermekbe.

A lift gombnyomásra indult, de aztán már magától állt meg.

Három ízben!

Mindig két emelet között.

És némi tűnődés után magától indult meg újra!

Ilyesmire csak a legfejlettebb, úgynevezett önkorrekciós automaták képesek!

IGÉNY

Van nekünk egy gyönyörű Operánk, amelyik tulajdonképpen — kettő!

A Magyar Állami Operaház a Népköztársaság útján és az Erkel Színház.

Van tehát nekünk két Operánk s a két Operának — ugyanazok a szólistái.

És ezekre a kitűnő művészekre a két Operán kívül természetesen igényt tartanak a koncertirodák is, a Filmgyár is, a Televízió is, a Rádió is, a Filharmónia is, a Hanglemezgyártó Vállalat is, a Kulturális Kapcsolatok Intézete, a Magyarok Világszövetsége, a tanácsok, nagyüzemek művelődési házai is, no meg a külföld.

Szerencsére a világűrből még nem kérnek magyar operaénekest, balett-táncost, karmestert, muzsikust.

Így aztán a két színházban játszi könnyedséggel egyeztetik a művészek „szabad idejét" s tartanak évente több mint félezer előadást.

FANTOM

Mint minden valamirevaló Operának, a miénknek is van fantomja: a rekedtség.

Ha ez a rém feltűnik, általános riadót rendelnek el.

Mert az előadást meg kell menteni!

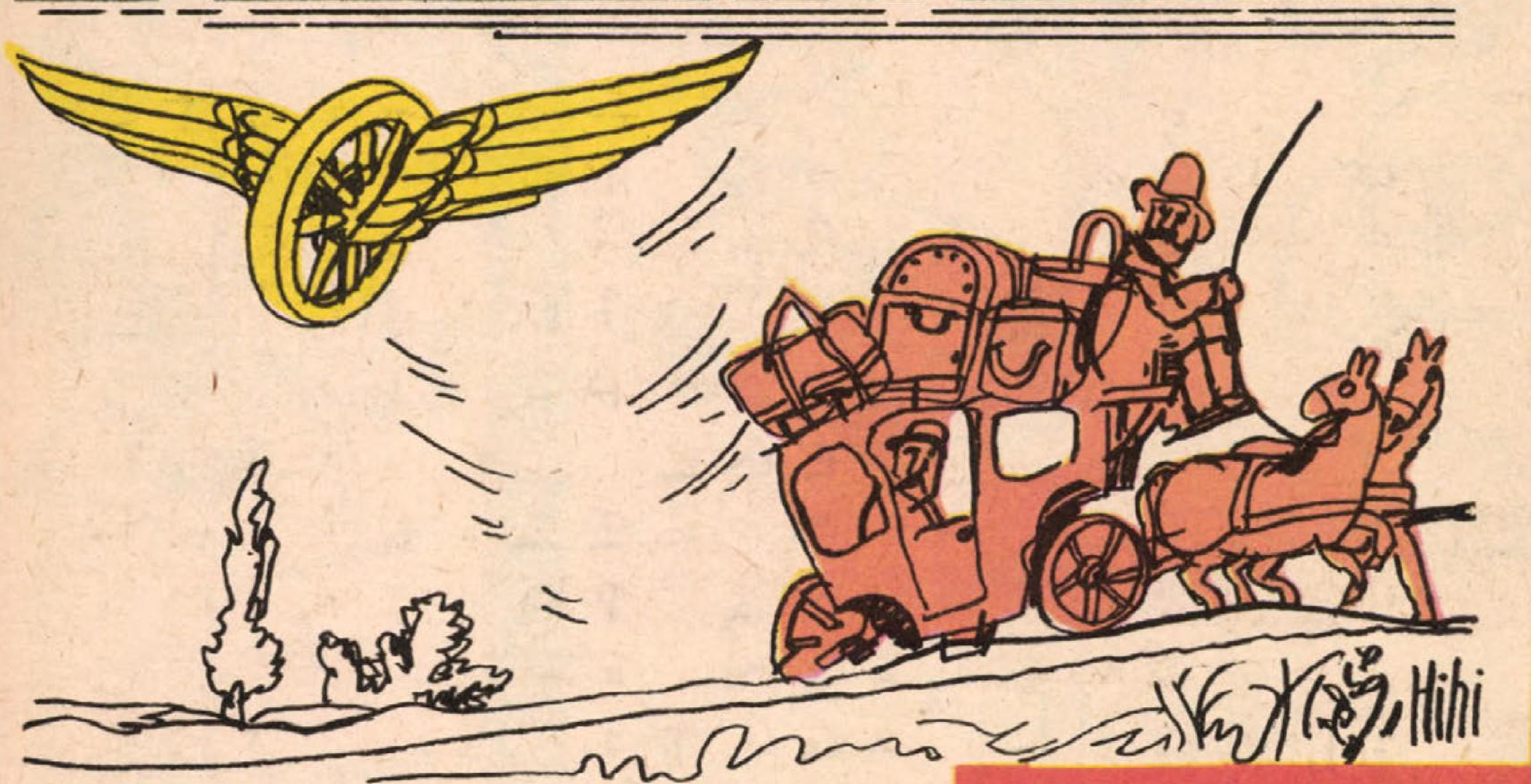
Ilyenkor senki sincs biztonságban, aki a vezetőség szeme elé kerül!

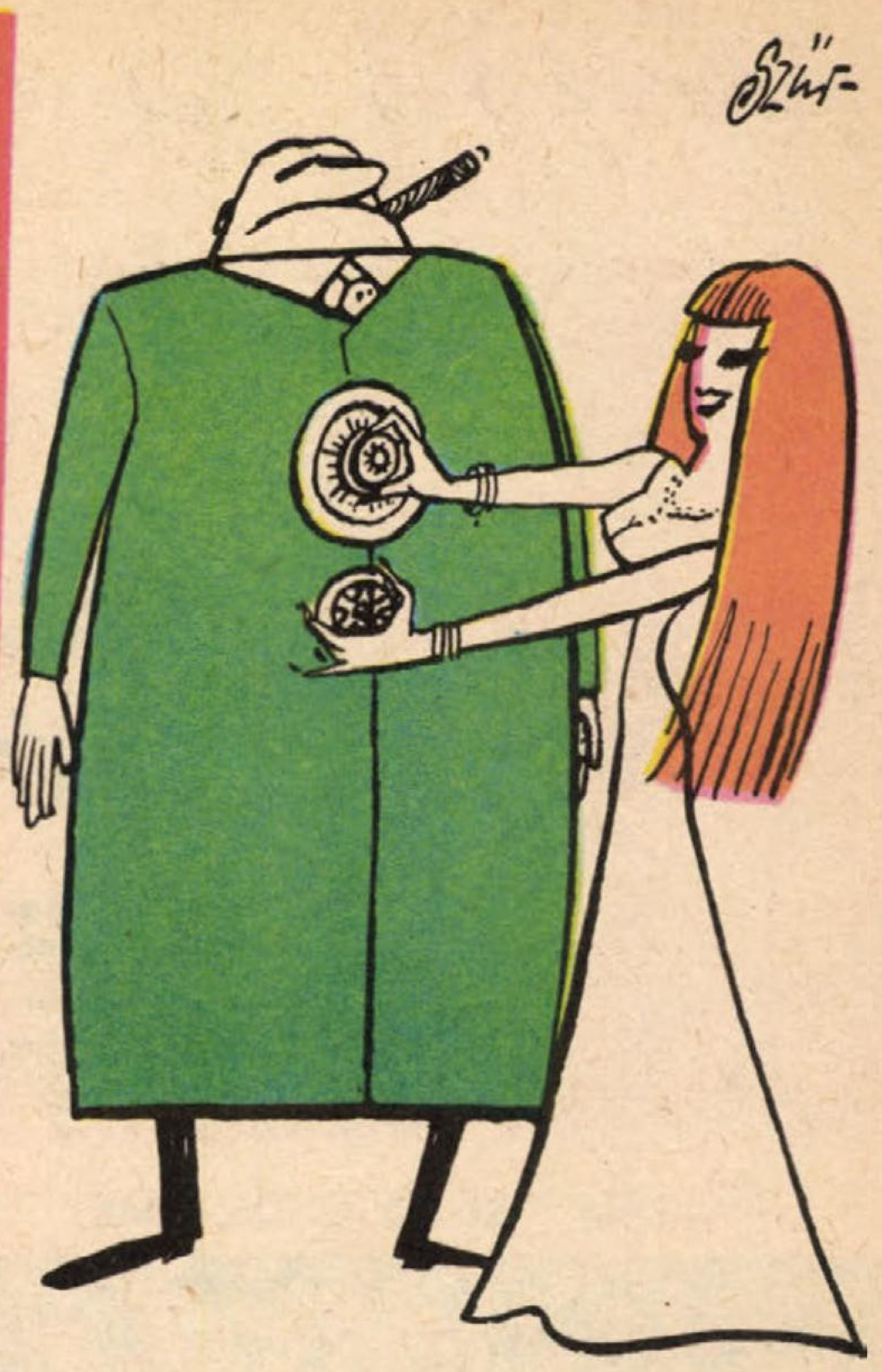
Mesélik, hogy egy vidéki operaénekes fölrándult a fővárosba, beállított az Opera titkárságára, s kért két szabadjegyet, hogy megnézhesse, meghallgathassa világhírű pályatársát. Csak egy jegyet kapott, a felesége számára. Őt feltuszkolták az öltözőbe; majd a színpadra, aznap este ő volt Don Carlos. A kiváló pályatárs ugyanis — berekedt.

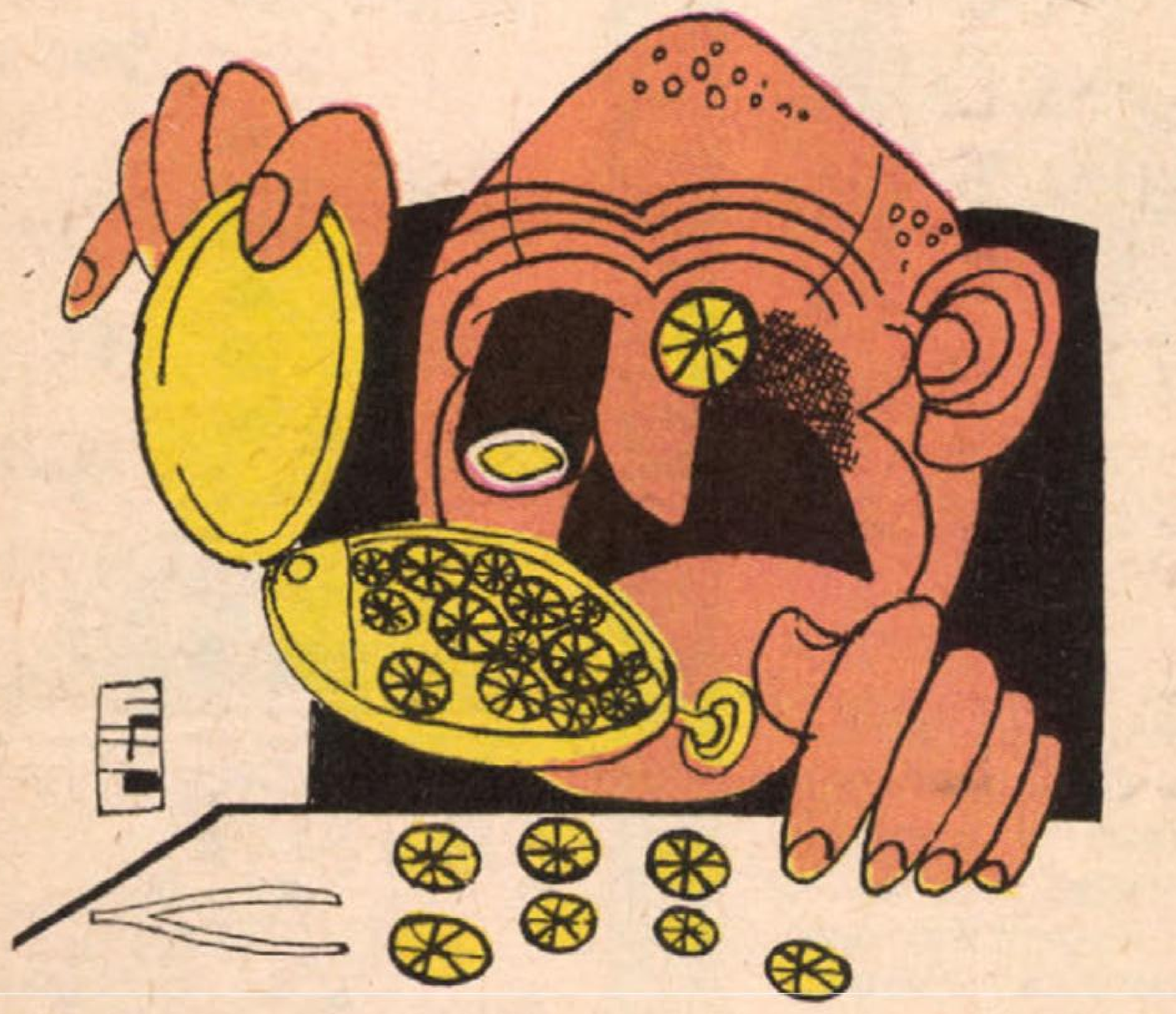
Mi ezek után mindenesetre nem kértünk szabadjegyet s hamarosan szedtük is a lábunkat, még csak az kellene, hogy hirtelen berekedjen két szólista, mi meg épp itt vagyunk...

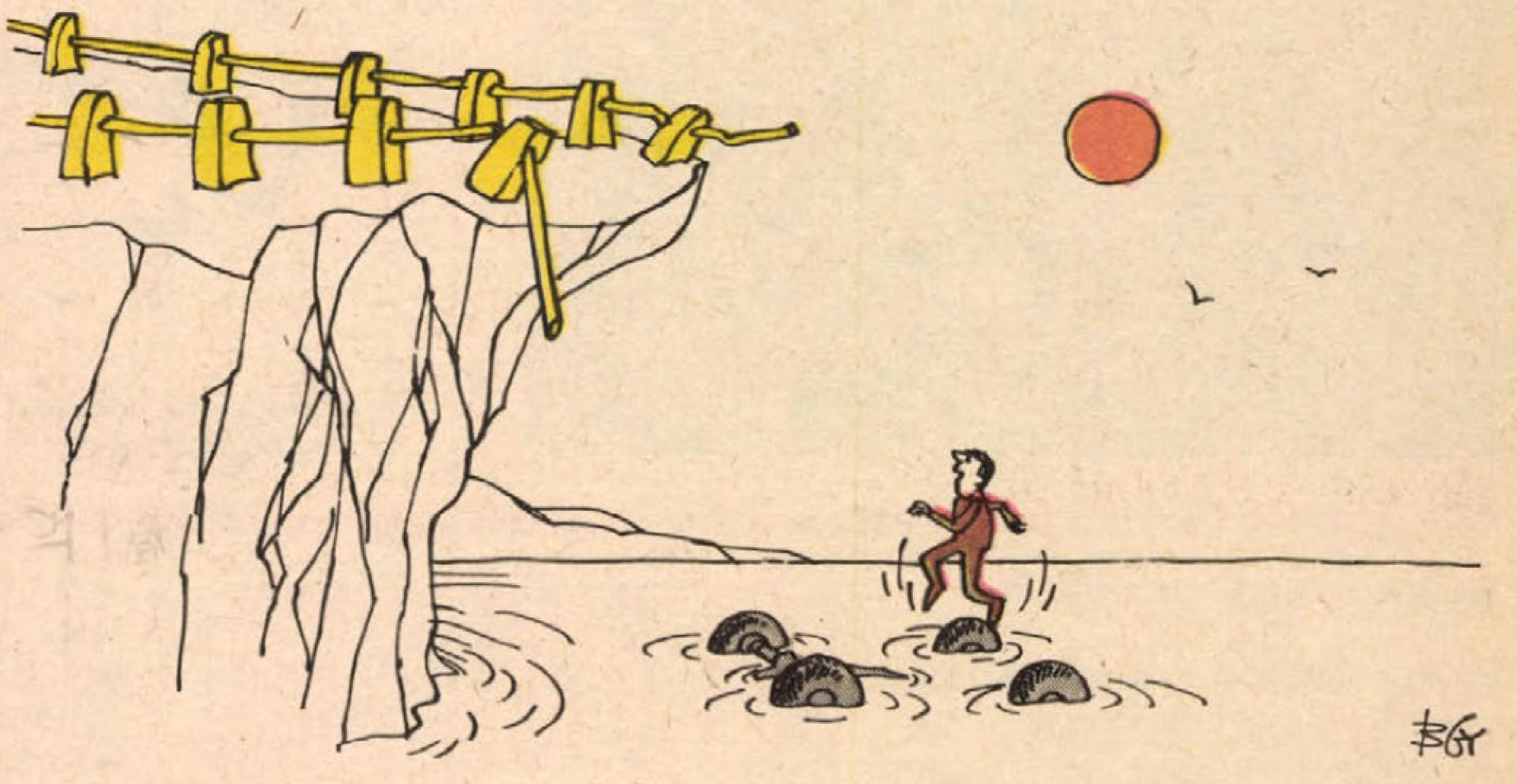
Kürti András és Sajdik Ferenc riportja

KERÉK

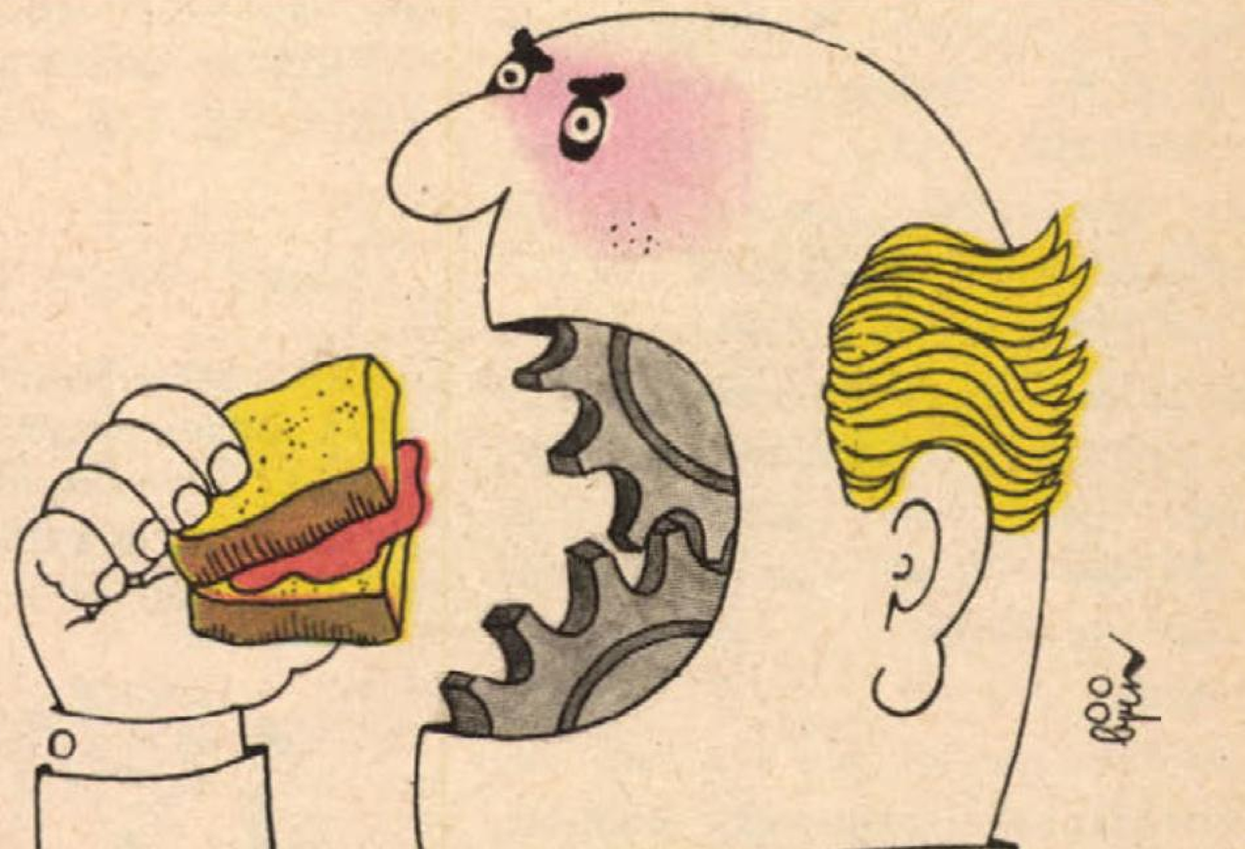

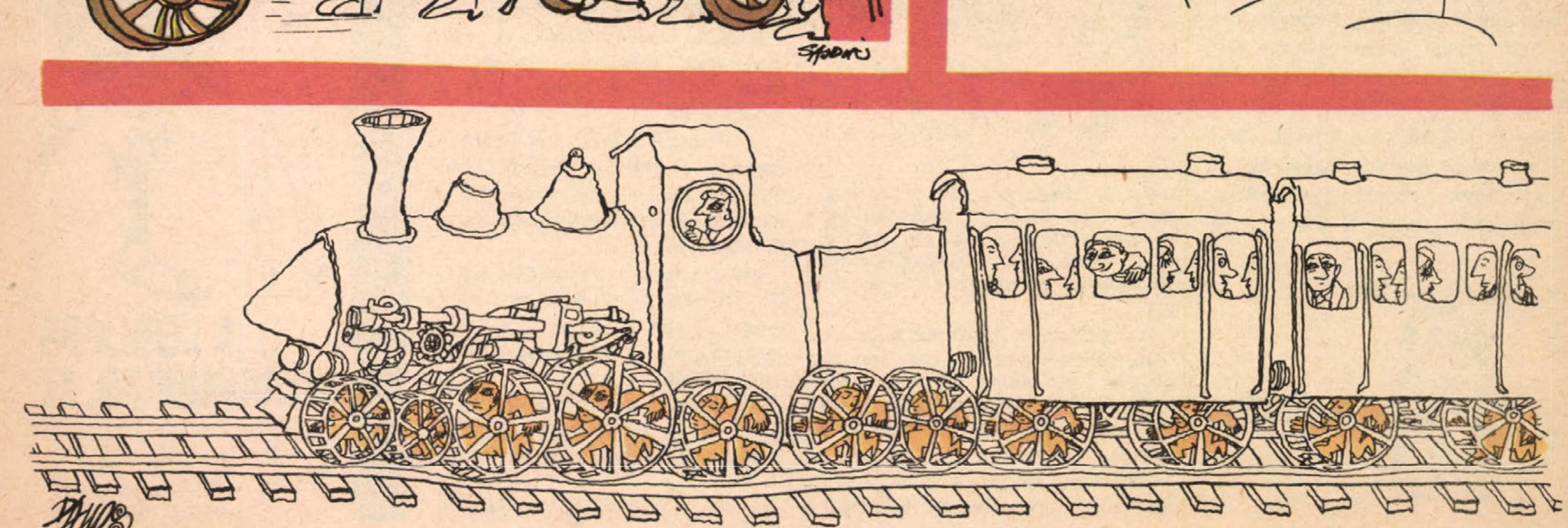

HEGEDŰS • SZŰR-SZABÓ • FÜLÖP • BRENNER • SAJDIK • BALÁZS-PIRI • DALLOS

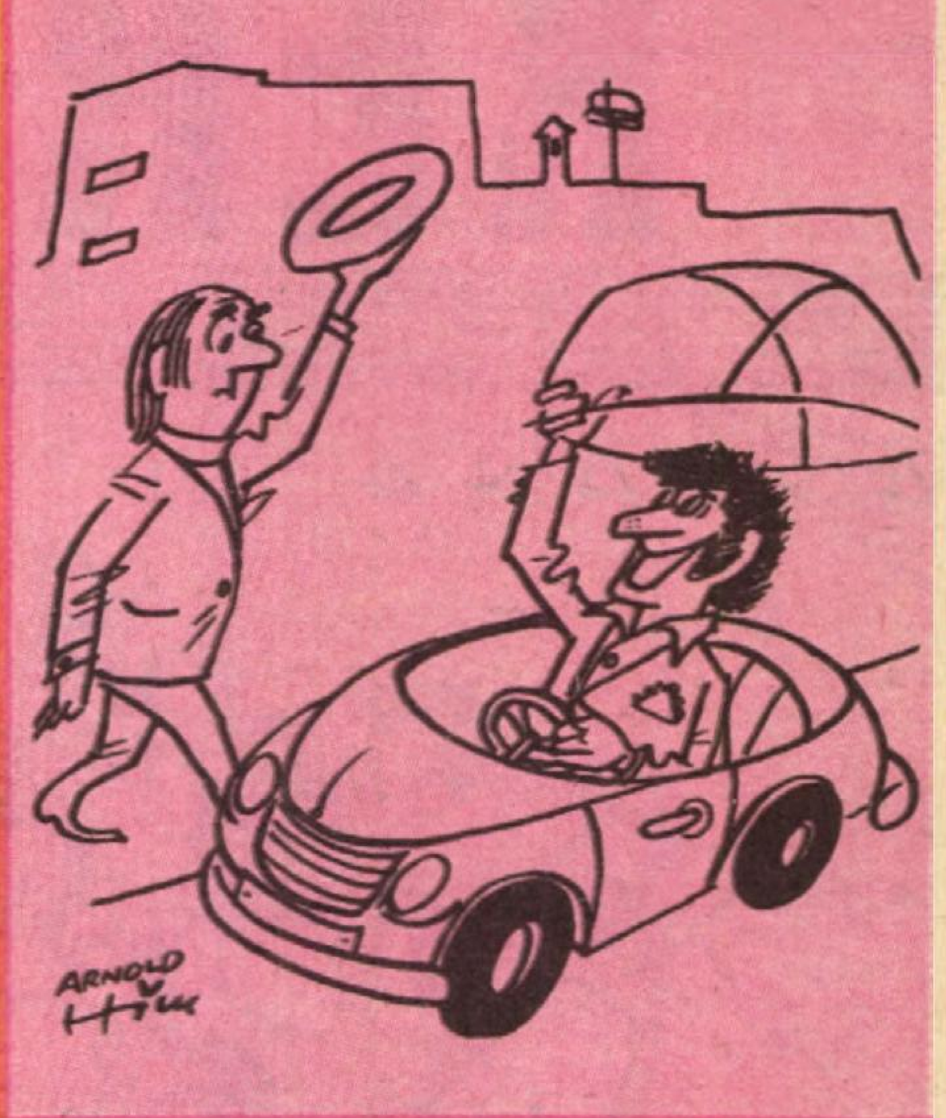
IMPORT HUMOR AZ AUTÓKRÓL

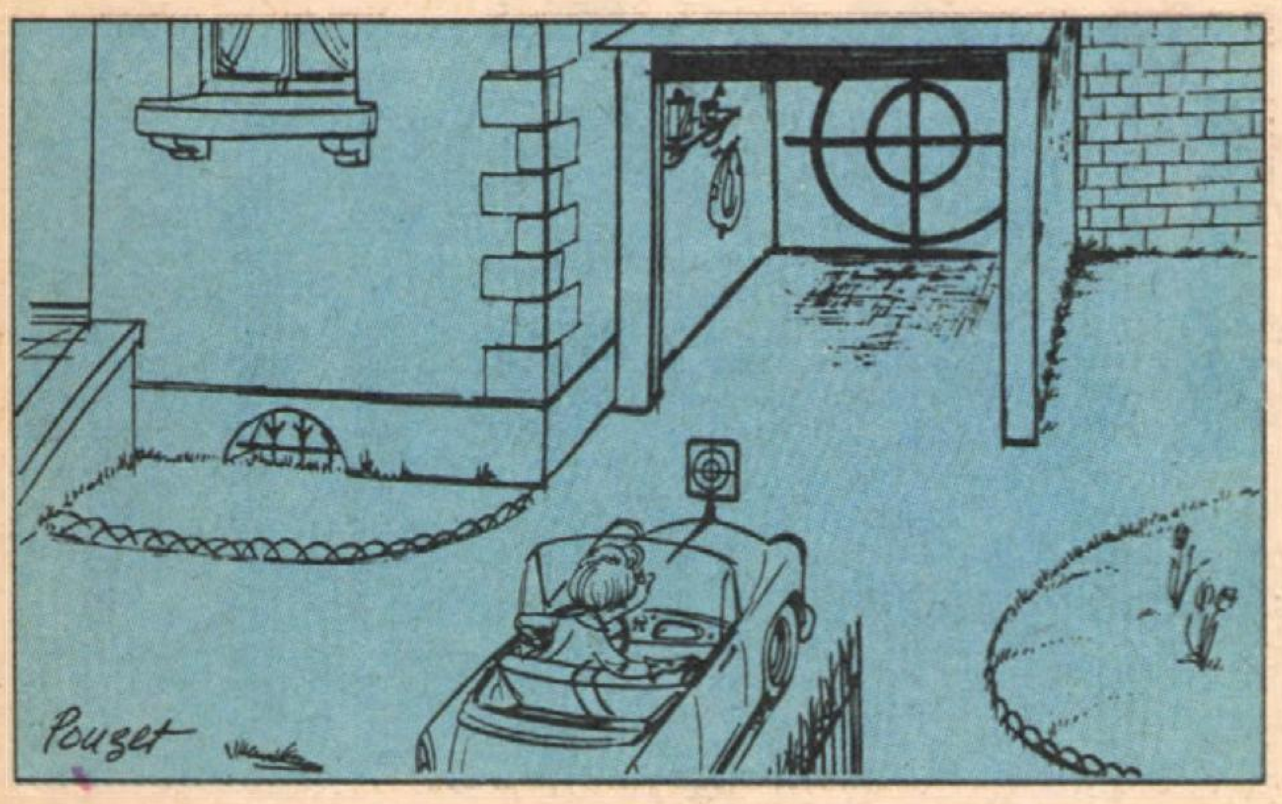
– Edgár, megmondanád, hogy hol van itt egy tizenkettes kulcs?

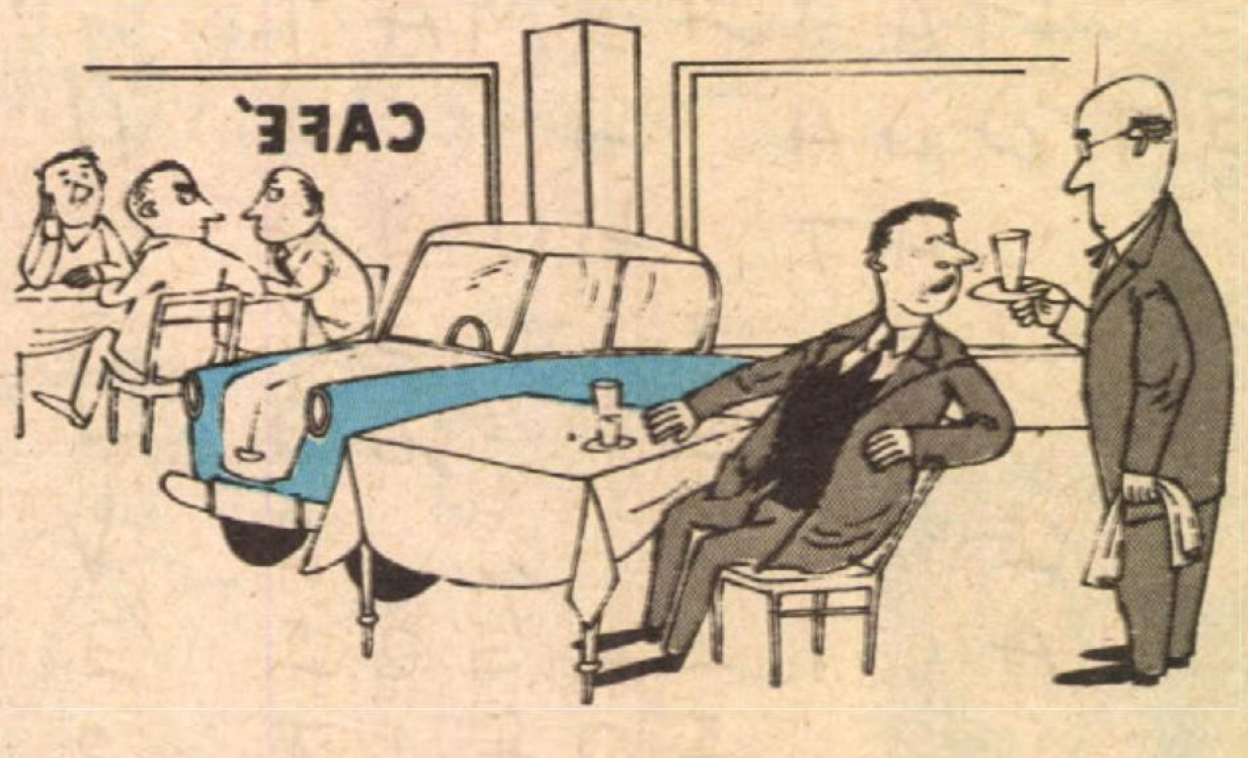
– Szívesen, ha te elárulod, hogy melyik fiókban van a habverő...

UDVARIAS AUTÓS

GARÁZS – KEZDŐ AUTÓSOKNAK

– Kérem, meg akarom hallgatni a híreket, és nekem csak autórádióm van...

APRÓSÁGOK

MOSNI, VAGY NEM MOSNI?

Bizony kérem, ez a kérdés foglalkoztatja azokat, akik japán import anyagból készült női kabátot vásárolnak.

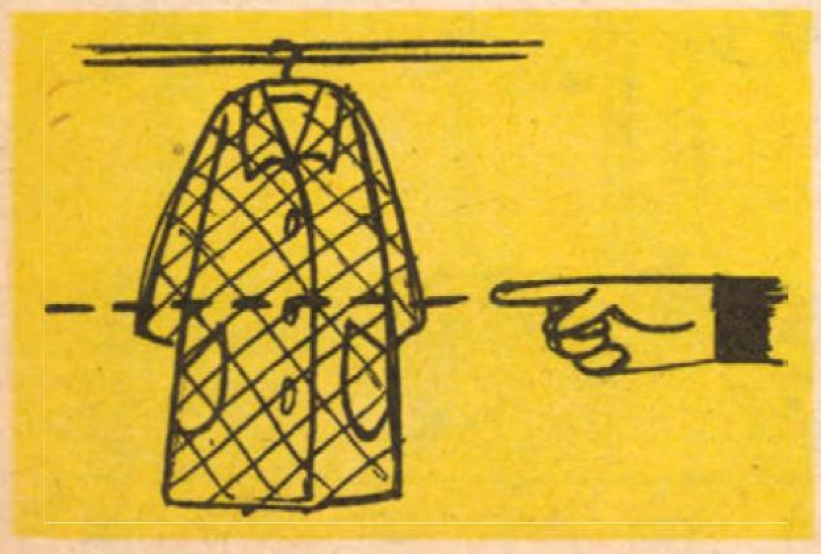
Ezt az „elegant" márkájú kabátot a Május 1 Ruhagyár készíti. Elsőrendű kidolgozású, valóban „elegant" ruhadarab, amelyet viselője szeretne gondosan „kezelni". Ehhez is segítséget nyújt a gyár.

Mindjárt a felső gomblyukban ott fityeg a *Kezelési utasítás*, amely közli, hogy: „Mosás: Tilos! — Öblítés: Tilos!" Ezeket a tilalmakat megerősíti a nemzetközi jelzés is.

Ámde a gondos cég a kabát zsebében is elhelyezett egy cédulát, amelyen ez áll: „Tulajdonság: vízlepergető kikészítésű, könnyen kezelhető. Nylon béléssel ellátva *házilag óvatosan mosható*, egyébként vegyileg is tisztítható."

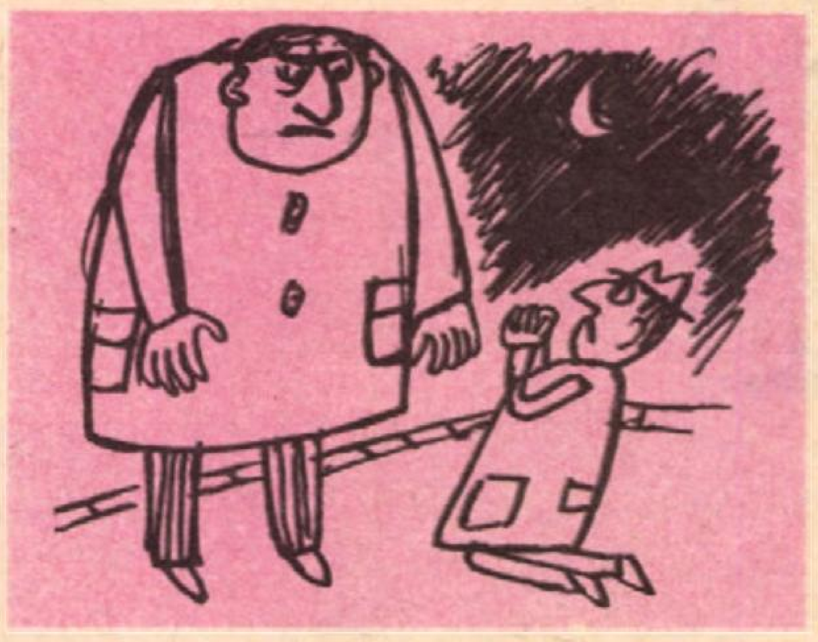
Ennek a kérdésnek a megfejtése — szerintem (egy kis logikával rájön az ember) roppant egyszerű: A kabát felső részét, a zsebig tilos mosni, onnan lefelé viszont „házilag óvatosan" lehet mosni.

Tisztítás esetén tehát kétfelé kell vágni, úgy kell megpróbálni!

EMBER VAGY SZÖRNYETEG?

Késő este. Megvek a sötét, néptelen utcán. Egyszer csak észreveszem, hogy alig húsz-harminc méterre tőlem, a sarkon a lámpa alatt toporog egy férfi.

Férfi? Hústorony. Öt fejjel magasabb, fél méterrel szélesebb nálam, és az arca... Ha van bűnöző típus, akkor ez az. A legtipikusabb. Vérbeforgó szemmel vicsorog felém.

Az aszfaltba gyökerezett a lábam, megmerevedtem, még remegni sem volt erőm. Tudtam, hogy hiába próbálnék elszaladni, vagy segítségért kiáltani, egy ugrással elkapna, és...

Megadtam magam kegyetlen sorsomnak, s gondolatban elbúcsúztam az enyéimtől, mert tudtam hogy végem. Az ilyen szörnyeteg egy embert fogyaszt el vacsorára, legföljebb — ha szerencsém van, és már vacsorázott — *csak* átharapja a torkomat, s kiszívja a véremet.

Nem is várja meg, hogy odaérjek, elindul felém. Talán, ha leborulnék elé, s könyörögnék...

Már ott magasodik előttem. Térdre hullok. Hiába. Lenyúl értem, s fél kézzel fölemel a levegőbe.

— Meg tetszett ütni magát? — kérdezi recsegő hangon kíméletlen gúnnyal.

— Ne-em, nehehem — nyöszörgök.

— Akkor jó — mondja, miközben óvatosan letesz a földre. Aztán rám tátja a száját, s így folytatja: — Talán tetszene tudni, hogy merre van az Ipafai utca?

Hosszú percek telnek el, mire magamhoz térek, s el tudom dadogni neki, hogy merre van az Ipafai utca.

— Nagyon szépen köszönöm — mondja a férfi. — Tetszik tudni, már azt hittem, hogy sohasem találom meg. Még egyszer köszönöm. Jó éjszakát!

Evvel elmegy a megadott irányba. Én hosszan nézek utána, nézem a kedves mackós járását, a délceg termetét, a jámboran maga elé bólogató fejét.

A kedves arcát, a jóságos tekintetét, a hálás mosolyát sohasem fogom elfelejteni.

Sólyom László

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

— Berlinnek 1 089 000 lakosa van jelenleg. Az NDK fővárosa lakosságának nemek szerinti megoszlása: 55:45 a nők javára.

Még hogy a nők JAVÁRA? Az ilyen arány inkább a férfiak javát szolgálja.

(A Magyar Nemzetből ollózta Hevesi Magda)

Csak lépésben és törpeautón!

(Székesfehérvárott a Köfémnél fotózta Zsoldos József kiscséripusztai olvasónk)

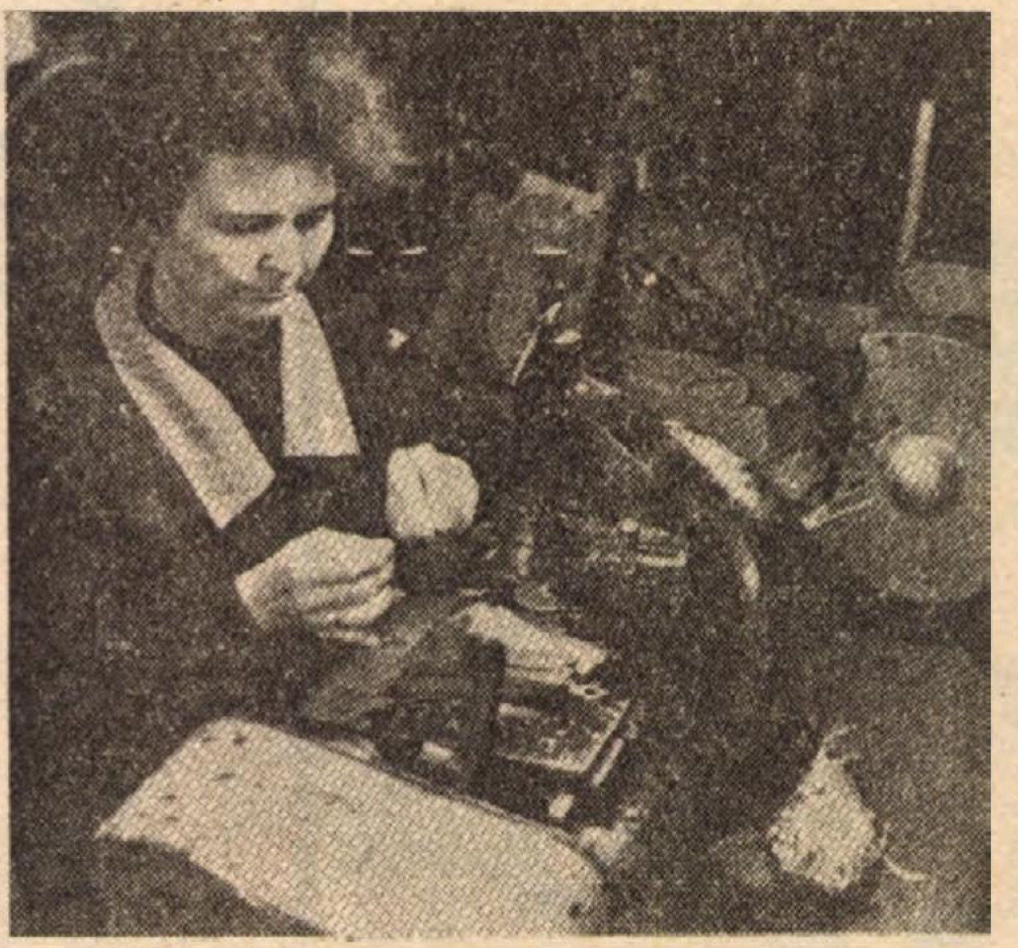
Régit javítanak, újat készítenek

A Dél-Pest megyei Cipész Szövetkezet városi részlegében egy év alatt öt-hatezer pár cipőt javítanak meg, s havonta mintegy száz pár minőségi cipőt is készítenek. Képünkön: munkában a felsőrészélezők.

Apáti-Tóth Sándor felvétele

Blézerek – három városba

A NÍVÓ Ruházati Szövetkezet Szabadság téri részlegében olasz import préselt velúranyagból férfiblézereket készítenek. A divatos kabátokat budapesti, debreceni és szegedi üzletekbe szállítják.

Apáti-Tóth Sándor felvétele

Most itt állunk a legnagyobb kétségek közepette!

(A Pest megyei Hírlap január 20-i és 23-i számából ollózta Kiss Ferenc, nagykőrösi olvasónk)

HATHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A főnök felelősségre vonja a beosztottját:

— Kartársnő, maga minden reggel elkésik! Nincs magának vekkere?

— Van, de mindig akkor csörög, ha alszom.

•

— Miben halt meg Kerekes?

— Nem tudom. Az orvosok se tudták megállapítani.

— Különös ember! Amíg élt, senki sem tudta, hogy miből él, most pedig senki sem tudja, hogy miben halt meg.

•

— Mi történt a borotvámmal? — kérdi ingerülten a férj. — Nem tudok vele borotválkozni . . .

— Ne túlozd el a dolgot — feleli a feleség. — Vagy talán a szakállad keményebb, mint a konzervdoboz, amit kinyitottam vele?

•

Reggel az ápolónő körbejárja a betegeket:

— Hogy aludt, Kovács úr?

— Remekül. Tegnap este egy csodálatos tablettát adott.

— De hiszen a tabletta itt van az éjjeliszekrény tetején!

— Te jó isten! Akkor az ingemről leszakadt gombot nyeltem le!

•

A bűvész felhív a színpadra egy kisfiút:

— Ugye, gyermekem, te most látsz engem először?

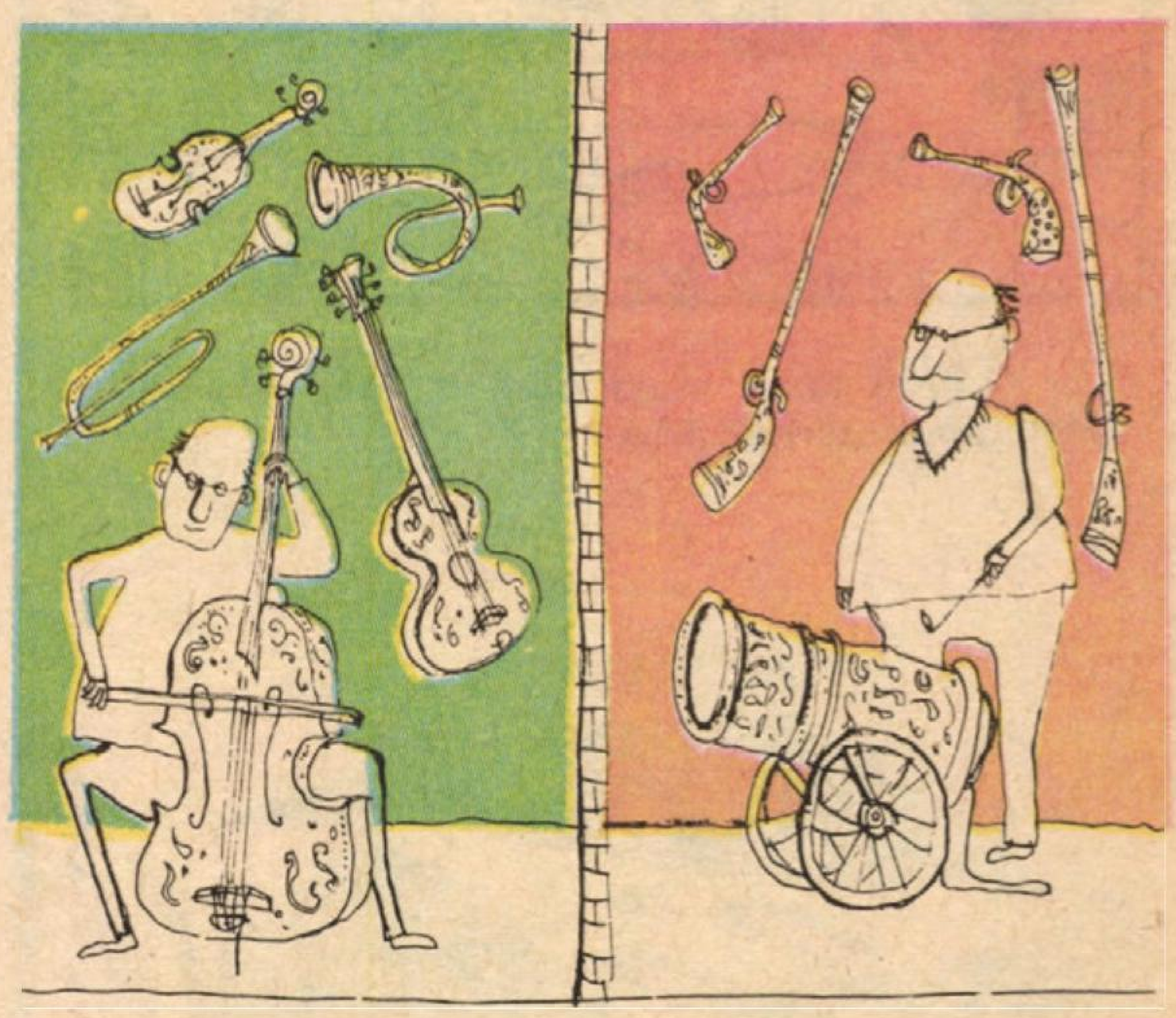
— Igen, papa — feleli a fiú.

KÉPES ÉRTELMEZŐ SZÓTÁR

G—GY

Lehoczki István rajzai

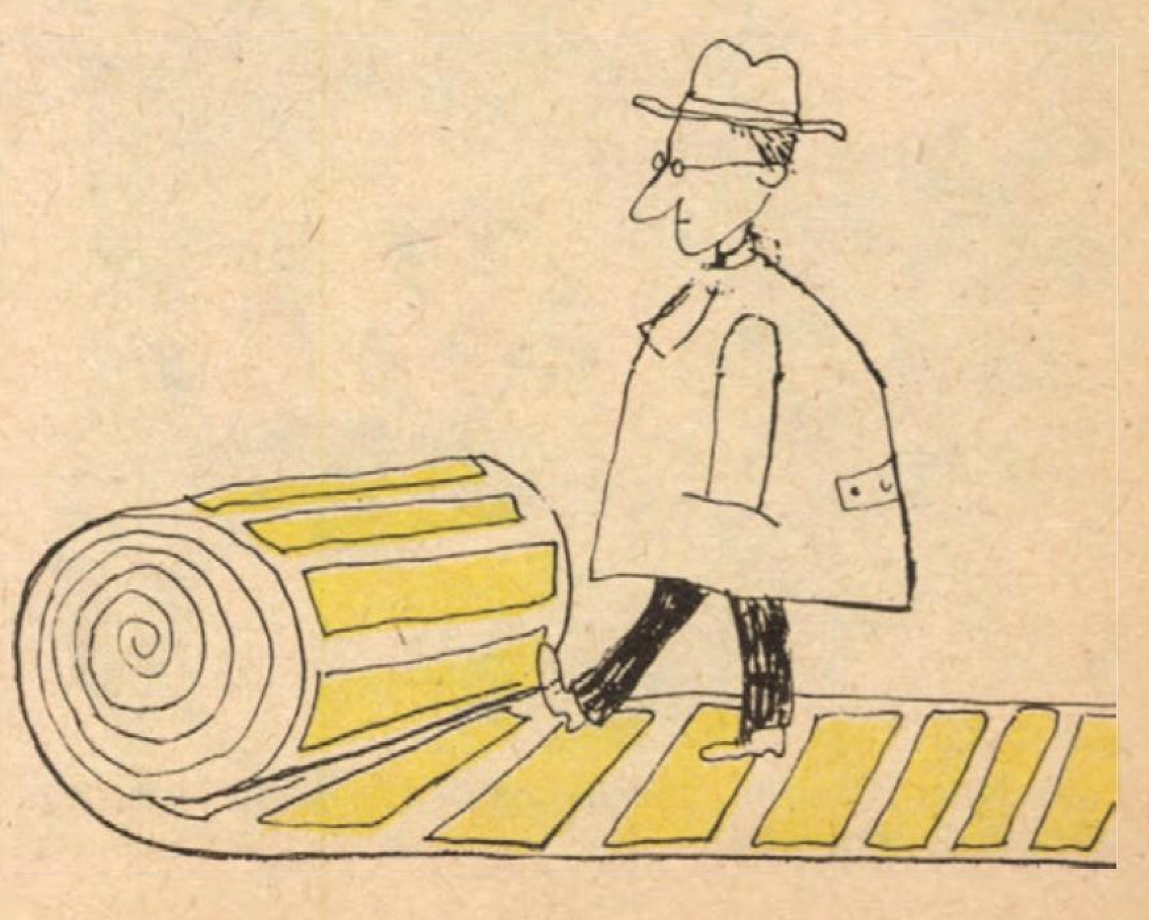
GYŰJTEMÉNY

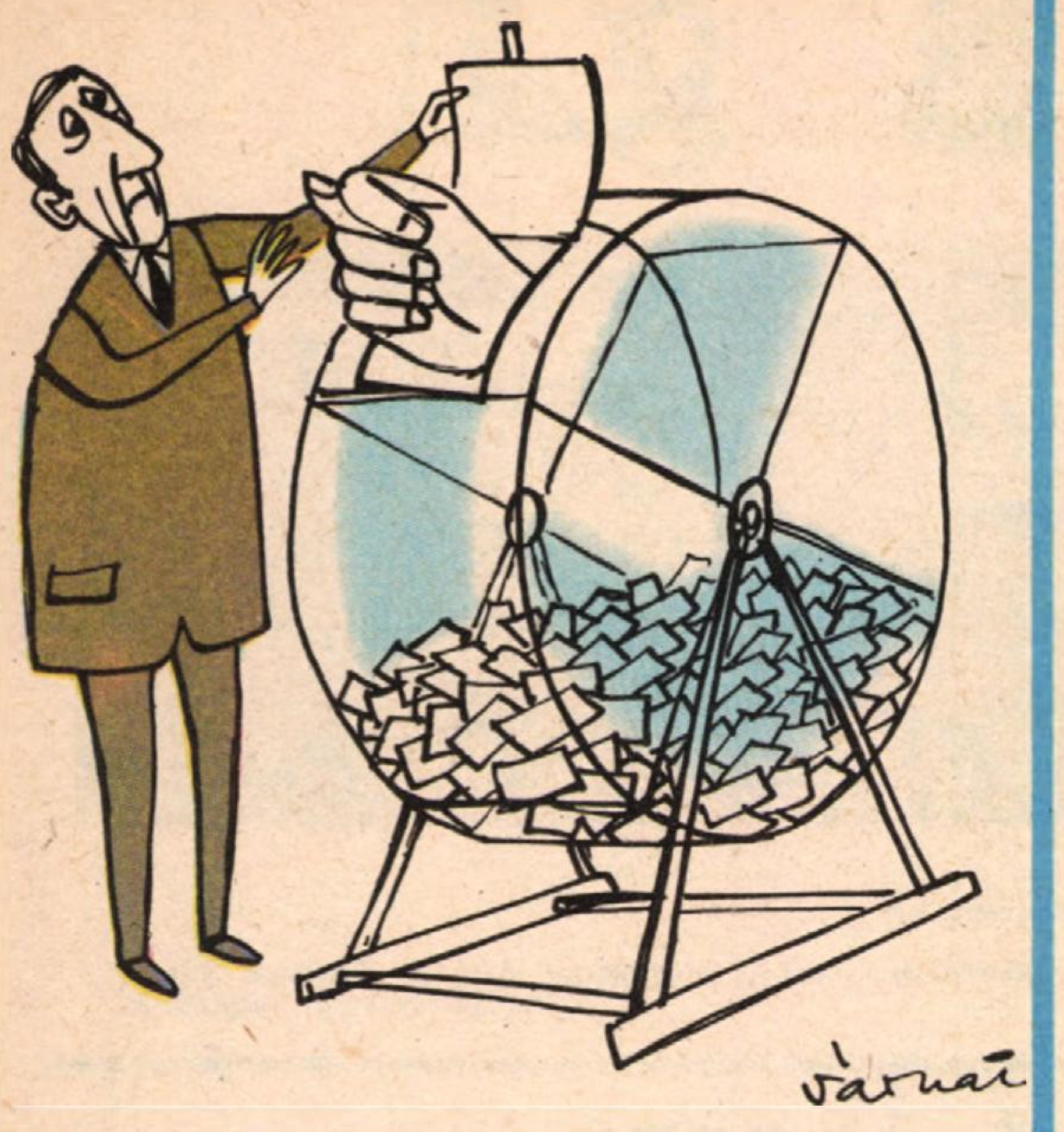
GOMBOLYAG

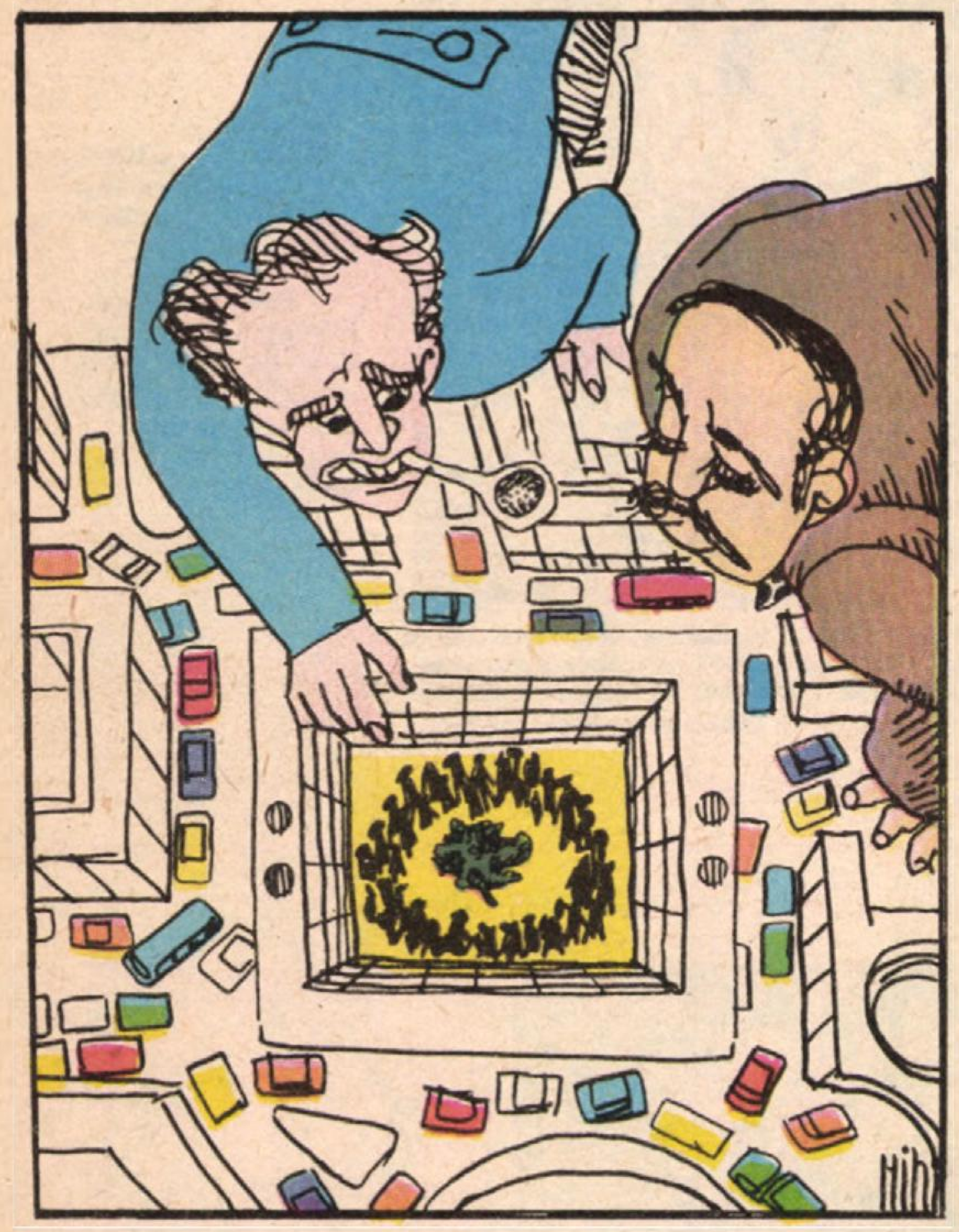
GYALOGOS

BALSZERENCSE

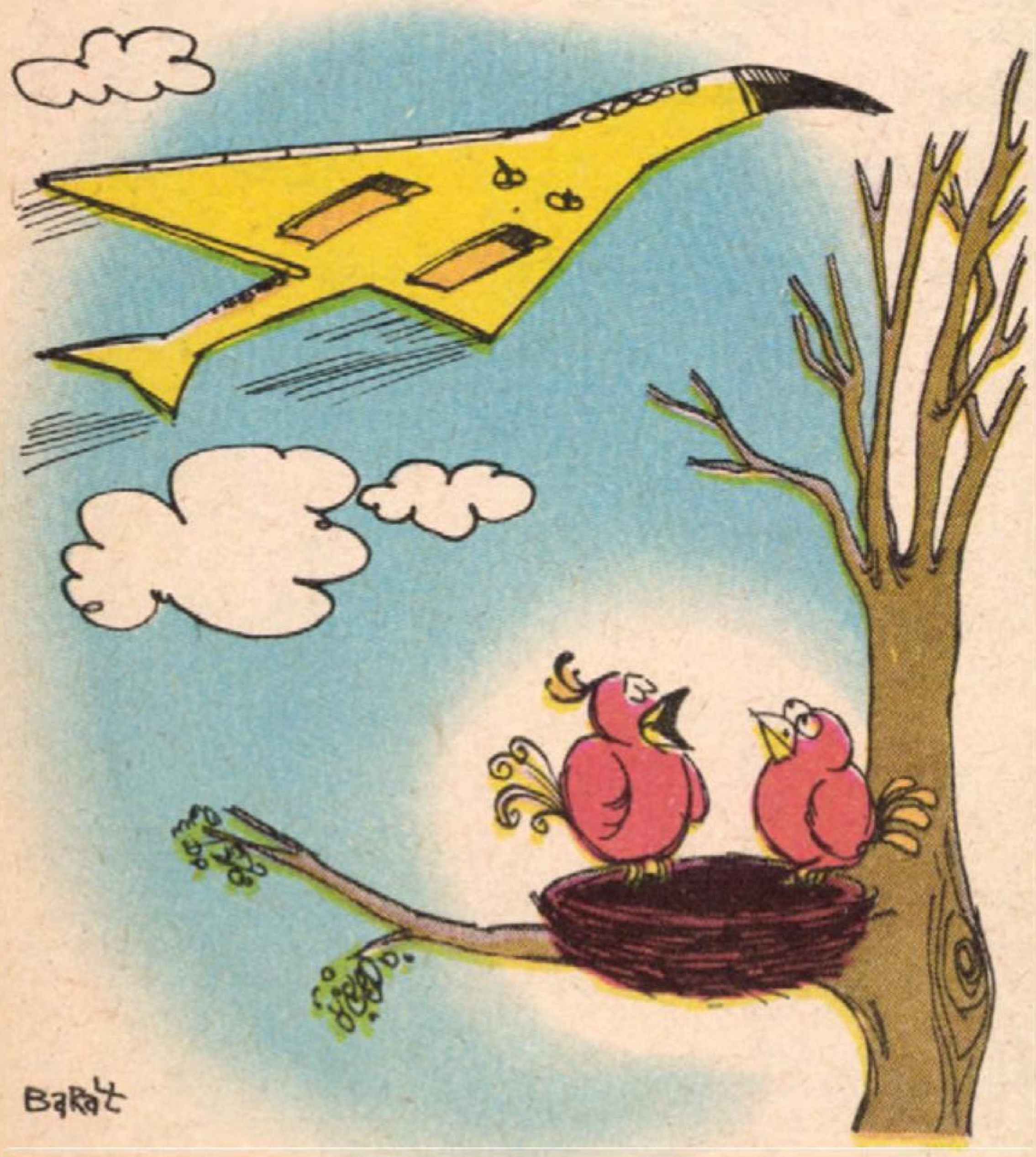

MUNKÁBAN A VÁROSTERVEZŐK

– A gyalogosok majd ezen a téren kedvükre sétálhatnak körbe-körbe...

PRÓBAREPÜLÉS

– Nem tudom, melyikünktől örökölte ezt a förtelmes hangot!

A gondolatolvasó

Szerelmespár andalog a Városligetben, kéz a kézben, szótlanul. A lány egyszercsak megtöri a csendet: — Most mire gondolsz? — Amire te — feleli a fiú. — Vízszintes 1 — függőleges 57 — mondja erre a lány. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni legkésőbb március 18-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők közt háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A GONDOLATOLVASÓ

— *Vízszintes 1 — függőleges 57.*

VÍZSZINTES

17. Az 1848-as szabadságharc óta nevezetes tolnai község
18 „Nem marad kint" — egyszavas ellentéte
19. Fegyveres őr — régi magyar szóval
20. Megfedd
21. Huncut, csintalan gyerekre mondják (ma már ritkán)
23. Csúnyább a csúnyánál
24. Ukrajna főfolyója
26. B-vel küldöncfiú
27. Egy világhíres magyar versenyló neve volt
30. Vajon ad?
31. Olasz folyó fordítva
33. A feketekávé fontos tulajdonsága
34. ... bia párduca
35. A király rangjára utaló kiegészítő cím
39. Irányjelző szó
41. M-mel istentisztelet
43. Hatalmas tenger
44. Virág
47. Igekötő
48. Kompótnak való gyümölcs
51. Más szóval: paplak
53. Kegyetlen mongol uralkodó volt (1369—1405)
54. Táplálékkal csillapítható
55. Kitüntetés, rendjel
57. Vietnami város
58. Olasz névelő
59. Nevezetes község Borsodban, természetvédelmi terület
60. Valaminek a tartója
61. Fényreklámhoz szükséges nemesgáz
63. ... rmina (olasz üdülőhely)
64. „Petye" ikerszava
66. Monte Christo vára
68. 1050 — római számmal
69. Város Belgiumban, a Maas völgyében
71. Mint az 54. vízsz.
73. Kemény fém
74. „Be van fejezve"
75. Több magyar királyné neve volt
78. „Vonalozással árnyékol"
79. N. S.
80. Ö. M.
81. Futballista-öltözék
82. Német tojás
84. A menetelő sereg végét biztosítja

FÜGGŐLEGES

1. Arab állam
2. A jó levegőre mondják
3. Adok — latinul
4. Az észak-amerikai Nagy-tavak egyike
5. Olasz falu, ahol 1797-ben Napóleon békét kötött Ausztriával
6. Gárdonyi híres színműve
7. Vágóeszköz ékezet nélkül
8. A dopping ilyen „szer"
9. A szekér a rossz úton
10. Város az olaszországi Venezia tartományban (tenger neve is)
11. Olasz névelő
12. Az argon vegyjele
13. Karinthy Frigyes művének képzeletbeli országa
14. Szólásmondás, melyet az onódi országgyűlésen mondtak először a főrendek
15. Francia regényíró (Pierre)
16. T. N.
22. Annyi mint: babrálva, bíbelődve foglalkozni valamivel
25. Y. E.
28. A mister rövidítése
29. Hazárd kártyajáték
32. Például a dinosaurus is az
36. Egy Shakespeare-tragédia hőse
37. Én — bővebben
38. Német személyes névmás
40. Rádióállomást szokás így is nevezni
42. Egy divatos állat szaporításával foglalkozik
45. A párbajtőr francia neve
46. Szám — németül
49. A szamár hangja
50. Az angol-ajkú népek gyűjtőneve
52. Kipusztít
56. Eredménye az okozat
62. E. E. G.
65. Pápai korona
67. „Lassítja a sebességét"
70. Rágcsáló állat
72. Tíznél kevesebb
76. Tangó közben a hölgy teszi
77. Kitűnő ökölvívónk
79. Finom italt is nevezünk így
81. Nem elég!
83. Mint a 66. vízsz.
85. Személyes névmás
86. V.

TALÁLÓS KÉRDÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ha feleségül veszi a titkárnőjét és utána is diktálni akar neki"

100—100 forintot nyert: **Mendik Antalné, 1115 Bp., Fraknó u. 30/a.** **Székely Gyuláné, 4481 Sóstóhegy, Mogyoró u. 2.** **György István 3300 Eger, Dobó út 30.**

A díjakat postán küldjük el.

hafeleségülvesziati
akaraterő augurok t
it gatt ikresit ak
émelygés visit avrá
ser meteor l ok air
ur da némi rokkan
tanitonö ta zonaidő
ázalag re ahogy tni
nn egyenlöség ab eé
ayam alatt vulkán t
ie melegen
sr all y u
d b lai ál
iroda perl
káro vala
tronterem
áot ad mli
l vétek im
niakarneki

JÓL KEZDŐDIK

KÍNOS ÜGY

Hirdetett egy grafológus,
Jellemző a szellemére:
Kézírásból következtet
Ügyfelének jellemére.

Egy barátom kipróbálta,
Kézírást küldött el néki:
Menyasszonya néhány sorát.
De azóta kétely tépi.

Nem kaphatott jellemrajzot
Ezt tudatta tegnap velem,
A válaszra nem volt alap:
Menyasszonya jellemtelen.

h. f.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100,
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-11 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25.504

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

KIS ÜZLET

Az Egyesült Nemzetek Szervezete eladta azt a sátrat, amely a híressé vált 101-es kilométerkőnél állott a Kairó felé vezető országúton, s amelyben a csapatszétválasztási tárgyalásokat lebonyolították. A sátrat egy olasz nagyiparos vette meg mindössze 3000 dollárért. A pénzt az ENSZ felajánlotta jótékony célra. A sátrat az olasz vevő egy hódoló levél kíséretében elküldte Jacqueline Kennedynek. Onassis hajómágnás feleségének. A sátrat most Onassis szigetén állítják majd fel, a látogatók nagyobb örömére.

Így is van ez rendjén, hiszen Onassis egyike volt azoknak, akik a legtöbbet keresték a közel-keleti háborúk sorozatán.

NYELVLECKE

A kaliforniai egyetem egy professzorának vezetésével négy specialista erőltetett ütemben tanítja oroszul azokat az amerikai asztronautákat, akik 1975 júliusában „űrrandevút" hajtanak végre egy szovjet űrhajósok által irányított műholddal. Közben a randevú szovjet résztvevői hasonlóan szigorú angol nyelvleckéket kapnak. Heti óraszám mindkét részről: húsz.

Reméljük, megértik egymást.

VASÁRNAPI ÜZEMANYAG

Dél-Afrikában, Johannesburg egyik elővárosában, a Szent Pál lutheránus imaház előtt — figyelem, Dél-Afrikában vagyunk — a következő nagy táblát tétette ki az egyházközség: „Szent Pál templom: lelki töltőállomás. Bőséges energia, vasárnap is nyitva". Egy hétig minden rendben volt. Azután megjelent a helyi rendőrség és kitétetett egy póttáblát „Only for whites" felírással. Azaz: „Csak fehéreknek!"

A POLGÁRJOGOK DIADALA

Az amerikai hadsereg híresen kegyetlen kiképzésben részesülő elitfegyvernemének katonái, a tengerészgyalogosok újabb világra szóló győzelmet arattak. A tengerészgyalogság szolgálati szabályzata szigorúan előírja a rövidre vágott kefehajat. A hosszúhajú rekruták fejdíszüket az utóbbi években úgy próbálták megőrizni, hogy hajukat kefehaj-parókák alá gyömöszölték. A tengerészgyalogság vezérkari főnöke erre parancsban tiltotta meg a parókaviselést. Ezek után megindult a perek áradata. Az ügy végül is a Legfelső Bíróság elé került, amely úgy döntött, hogy ha a tengerészgyalogos úgy fest, mintha rövid haja lenne, akkor az sem baj, ha hosszú haja van. Cushman tábornok, a tengerészgyalogosok országos parancsnoka most napiparancsban jelentette be: szabad a paróka!

ÁLLAM-IDILL

Lichtensteinből örömteli hír érkezett. A mini-állam egyetlen börtönéből néhány nappal ezelőtt szabadonbocsátották az utolsó rabot. Így most húsz év óta első ízben üres a lich-

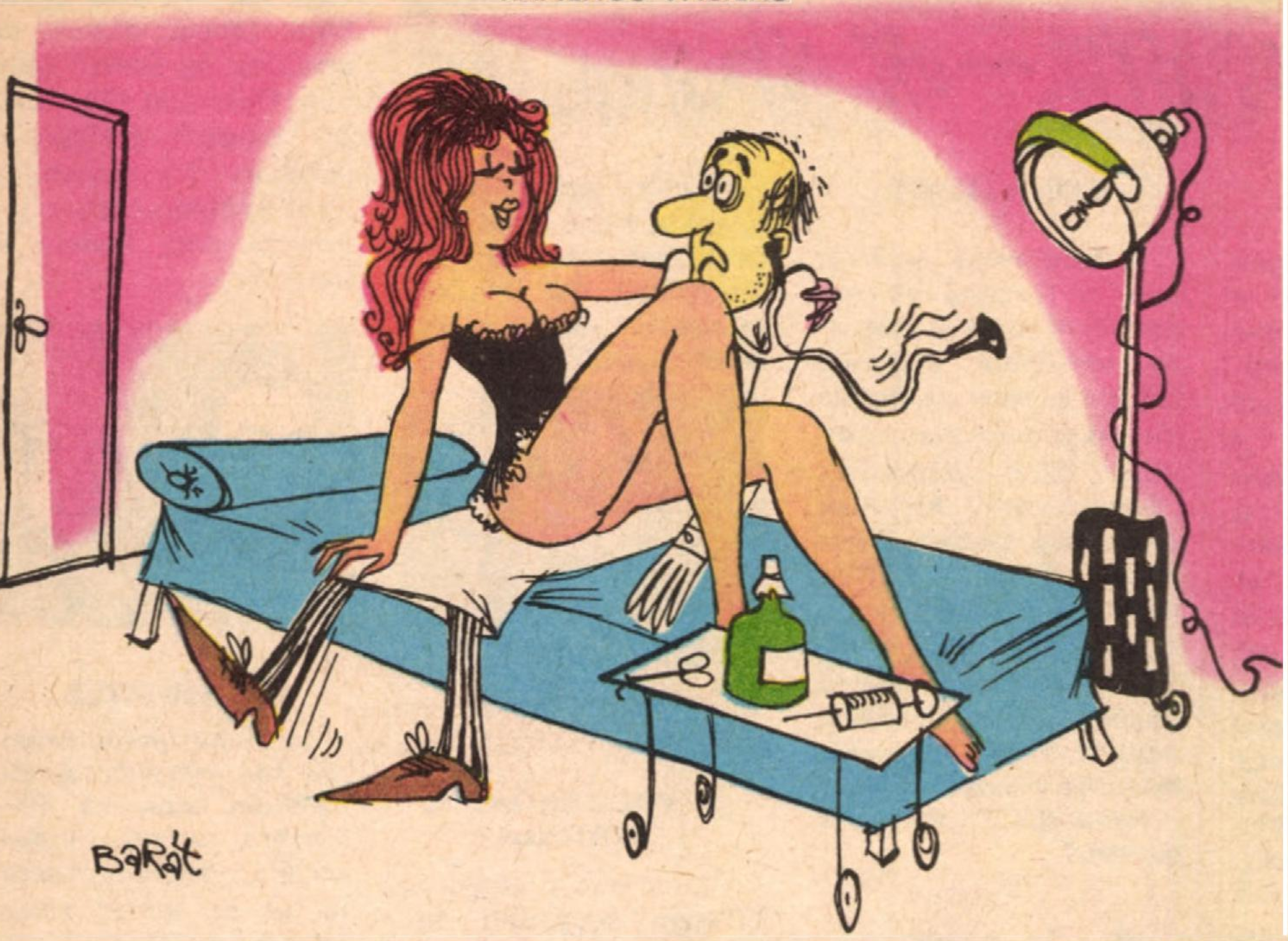

tensteini börtön. A húszezer lakosú hercegség börtöne egyébként annak a háznak a földszintjén van, ahol az emeleten a kormány hivatalai, a parlament és a rendőrparancsnokság kapott helyet.

Ebben az országban nagyon könnyű politikai karriert csinálni. Ki se kell menni a házból...

RÁMENŐS PÁCIENS

– Nyugtasson meg, doktor úr, hogy csak tavaszi fáradtságom van!

ÚJÍTÁS

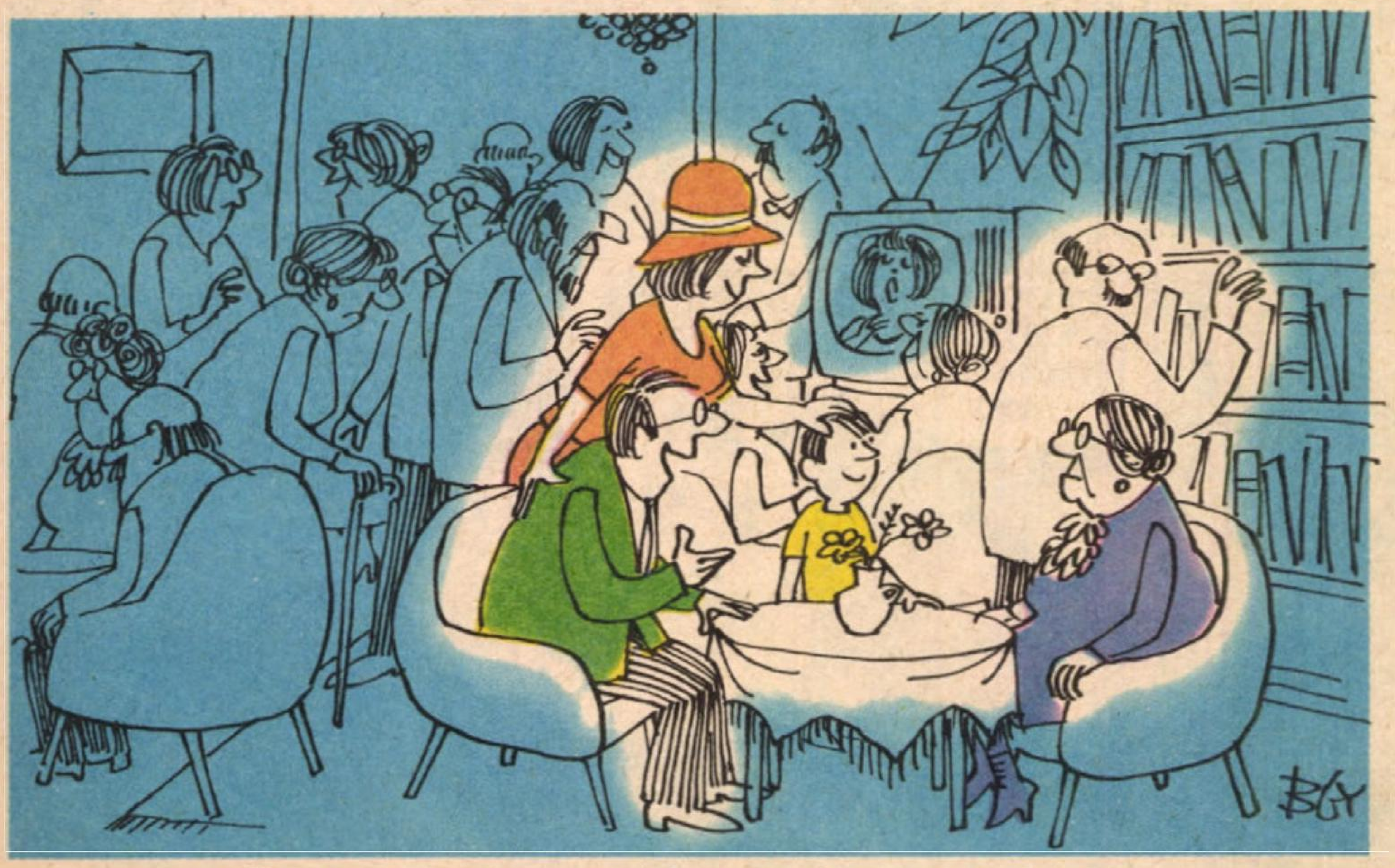

LÁTHATÓ SIKER

– Bo...bocsánatot kérek, de a gazdája tartozik nekem az új kutyatápszer árával...

LÁTOGATÓK A SZOCIÁLIS OTTHONBAN

– Örüljön, mama, hogy nem olyan magányos, mint mi otthon...

tribün

Mielőtt Les Lear a Columbia egyetem kosárlabdázóinak edzője lett volna, versenylovak felkészítésével foglalkozott. Nemrég megkérdezték: mi a különbség?

— Egyetlen lényeges differenciát látok — mondta. — A lovakról mindig tudta az ember, hogy mit csinálnak éjszakánként.

Az angliai FC Gillingham labdarúgóinak kötelezvényt kellett aláírniuk, hogy csakis nyáron házasodnak.

— A bajnoki idény alatt semmi szükség az ilyen megrázkódtatásokra — mondta a klub elnöke. — Anélkül is van zűrünk éppen elég.

Doug Gardner írja a skót válogatott világbajnoki esélyeiről:

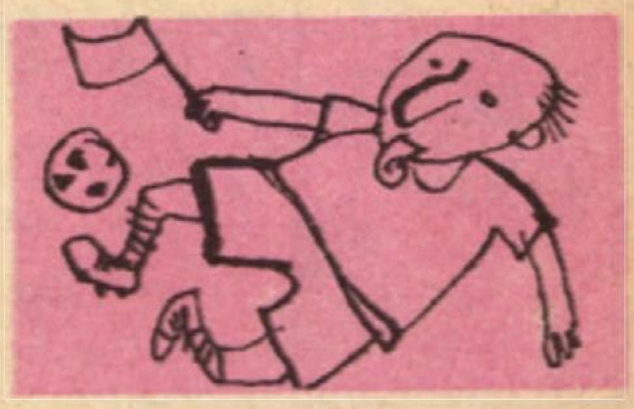
— A skótok bravúros teljesítményre is képesek, a legnagyobb meccset mindig megnyerik. Ám, hogy a legnagyobbig eljussanak, a VB-n néhány kisebbet is meg kell nyerniök...

David Guiney, angol újságíró szerkesztésében megjelent a „Labdarúgó világbajnokságok könyve". A terebélyes sporttörténeti mű az 1966-os VB sokat vitatott harmadik angol góljáról a következőket írja:

— ... a felső lécről lepattanó labdát Wolfgang Overath vágta szögletre. A partjelző lest intett, de a szovjet játékvezető megítélte a gólt.

Ezzel szemben: 1. a lepattanó labdát Willy Smidt rúgta ki a pályáról, 2. a partjelző nem intett lest és 3. a mérkőzést svájci bíró (Gottfried Dienst) vezette.

A többi stimmel.

Las Vegasi hír: a 69 éves Johnny Weissmüllert köszönőemberként alkalmazta az itteni Caesar Palace szálló.

Tarzan kegyelemkenyéren. Tulajdonképpen nem is olyan mulatságos.

(p. p.)

ÚJSZERŰ HETILAP

Tavaszi címlap, csinos férfival.